

(۱۰) بڼه ما

بۇ پاڭکردنه وهى دهروون

نووسىنى:

عبدالرزاق بن عبدالمحسن البدر

وه رڭپرانى:

دهرباز گهرمىانى

۱۴۴۲ ك - ۲۰۲۱ ز

(۱۰) بنه ما

بو پاگردنه وهی دهروون

نووسینی: عبدالرزاق بن عبدالمحسن البدر

وهرگیرانی: دهر باز گهرمیانی

بو پۆلی دوووهمی ناوهندیی دیراستای ئیسلامی (نیدا)

سالی: ۱۴۴۲ ک - ۲۰۲۱ ز

زادی ناوادی دیراستای ئیسلامی

مالپهری زادی

www.zadyreman.com

فهریسبووک

[www.fb.com/zadyreman](https://www.facebook.com/zadyreman)

تویتهر

twitter.com/zadyreman

ئیمهیل

Zadyreman@gmail.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿١٠٢﴾ آل عمران: ١٠٢

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿١﴾ النساء: ١

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿٧٠﴾ ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿٧١﴾ الأحزاب: ٧٠ - ٧١

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

پیشه کی

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء، و خاتم المرسلين نبينا و قدوتنا و قرة أعيننا محمد بن عبدالله الهادي الأمين وعلى آله وصحبه أجمعين، ومن سار على هديهم إلى يوم الدين، أما بعد:

ئەو دەروونەى كە لە ناخى مرۆڤدايە ئەرکی زۆر مەزنە، پایەشی زۆر گەورە، چونکە خوای پەرورەدگار سویندی بە هەندیک لە دروستکراوەکانی دەخوات کە مەزنی و کاربەجیی پەرورەدگار دەگەیه نیت، کە لە سورەتی (الشمس) دا دەروونی براوە و دەروونی دواو پوون دەکاتەو، هەرۆهك دەفەرمویت:

﴿وَالشَّمْسُ وَضَحَّهَا ۝ وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ۝ وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ۝ وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا ۝ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَدَهَا ۝ وَالْأَرْضُ وَمَا طَحَّهَا ۝ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَن رَّكَهَا ۝ وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّهَا ۝﴾ الشمس: ۱ - ۱۰

لەو فەرمايشتهی خوای گەورە کە دەفەرمویت: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَن رَّكَهَا ۝﴾ وشەى ﴿رَّكَهَا﴾ هاتوو، لە بنچینەدا مانای زەکات زیادەپۆیی کردنە لە خیر و چاکە، مەبەستی ئایەتە کەش ئەو کەسانە کە هەول بۆ پاککردنەو و راستکردنەو دەروونی دەدات و هەرۆهها شکۆداری بکات بە عیبادەت و کاری باش، بە دوورکەوتنەو و شەپەنگیزی و کاری خراپ سەرکەوتنی مسۆگەر دەکات.

هەرۆهها ئەو فەرمايشتهی پەرورەدگار کە دەفەرمویت: ﴿وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّهَا ۝﴾

وشەى ﴿دَسَلْهَا﴾ ھاتووە، كە بنچىنەى ئەم وشەىيە بە ماناى شاراوە دىت، چونكە كەسى سەرىپچىكار دەروونە پاكە كەى شارودۆتەو بە كەردەوەى خراب، ھەروەھا بە كەردەوەى ناشرىن و سوک دايپۆشيوە و بە كەردنى كەردەوەى نابەجى نورى دەروونى كوژاندۆتەو و بە ھىلاكى بردووە، تاوەكو دەروونى بوو بە دەروونىكى ئاست نزم و دارووخاو، بەو ھۆيەوە تووشى ئاومىدى و دۆران دەيىت خوا پەنامان بدات.

(ھەر بۆيە دەروونى پەند و راست پازى نايىت بەشتىك نەيىت كە بەھاي بەرز و بەنرخ بىت و چاكتىن بىت و ھەروەھا باشتىن ئەنجامى ھەيىت، بەلام دەروونى نزم بەردەوام لە دەورو بەرى شتە نزم و سوکەكان دەخولیتەو و لەسەرى دەنيشیتەو، ھەروەكو چۆن مېش لەسەر پىسيەكان دەنيشیتەو، ھەر بۆيە دەروونى پەند و راست بەستەمكردن و كارى بەدپەشتى و دزى و ناپاكي پازى نايىت، چونكە زۆر لەو مەزنتەر و گەورەترە بەو شتانە پازى بىت، بەلام دەروونى نزم و بى نرخی و چەپەل و داروخاو بەپىچەوانەى دروونى پەند و راستە، چونكە بەراستى ھەر دەروونىك پوو لە ھاو شيوەى خۆى دەكات)^(۱).

ھەر بۆيە لەبەر ئەوەى پاككەردنەوەى دەروون ئەوئەندە گرنگە پيوستە لەسەر ھەموو مسوڵماتىكى سەر راست كە زۆر بەوردى ئاگادارى دەروونى بىت، وە جىھادى دەروونى خۆى بكات لە ژياندا بۆ بەدبەينانى ئەو ئامانجە پىروژە، بۆ ئەوەى لە دونيا و دواپۆژدا سەرفراز بىت و چىژى بەختەوەرى راستەقىنە

(۱) (الفوائد لابن القيم (ص ۱۷۸).

بیبیت.

چونکه دره وونی مروئی مسولمان مافی ههیه لهسه ری، ههروه کو پیغه مبه ر
(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهفه رمویت: (وَإِنَّ لِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا)، واته: بهراستی
دهروونیش مافی لهسه رت ههیه. ههروه ها ئه و کهسه ش ههلهیه گه ر وازانیت
مافی دهروون ئه وهیه بی بهشی بکات ته نانه ت له و مافانه ش که خوای
پهروه دگار بوی داناوه و پیویتی پییه تی، بههه مان شیوه ئه و کهسه ش ههلهیه
گه ر وازانیت مافی دهروون ئه وهیه که پشتگوئی بهخیت و به که مته رخه می
بهجیی بهیلی و له ناو ئاره زووه کاندان قوم بیت.

بهراستی پاککردنه وهی دهروون زۆر دووره له وهی به و شیویه بیت، به لکو
پاککردنه وهی دهروون به و پرپه وه ده بیت که شهرع بوی داناوه، به شیویه کی
مام ناوه ند، که نه که مته رخه می نه زیاده پوئی نه بیت، به لکو به پئی پینماییه کانی
پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و بهرنامه به پیژه که ی بیت.

له م کورته یه شدا ده بنه ما و بنچینه ی گرنه گ باس ده که م، که یارمه تی مسولمان
دهدات که دروونی خوئی پاک بکاته وه و گه شه ی پی بدات، ههروه ها پاک
بکاته وه له هه موو شتی که پیسی بکات و ناشرینی بکات.

داواکارم له پهروه دگار دهروونمان پاک بکاته وه و کار و کرده وه مان چاک
بکات، وته مان راست بکات و پیگای راستمان پیشان بدات و شوپنکه وتنی
خویمان پی بهخشیت، پینماییمان بکات بو جوانترین په وشت و کرده وه و

هه‌رچی په‌وشت و کرده‌وهی ناشرینه لی‌مان دوور بخاته‌وه، له هه‌موو فیتنه و
ئاشوبیکی نه‌ینی و ئاشکرا بمانپاریزیت، سه‌لات و سه‌لام برژی به‌سه‌ر
پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و یار و یاوه‌رانی.

بنه‌های یه‌که‌م:

یه‌که‌تاپه‌رستی بنچینه‌ی پاک‌کردنه‌وی ده‌روونه

یه‌که‌تاپه‌رستی ئه‌و ئامانجه‌یه‌ که له پیناویدا خوا‌ی په‌روه‌ردگار دروستی کردین و ئیمه‌ی هینایه‌ بوون، هه‌روه‌کو که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (النار: ۵۶) واته: بئ‌ گومان من په‌ری و ئاده‌میزادم دروست نه‌کردوو‌ه ته‌نها بۆ ئه‌وه نه‌بی‌ت که من بپه‌رستن و فه‌رمانبه‌ردارم بن.

هه‌روه‌ها ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیی بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌رانیش بوو (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ)، خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (النحل: ۳۶) واته: سویند به‌خوا بی‌گومان ئیمه‌ له‌ناو هه‌ر گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ کدا پیغه‌مبه‌ری‌کمان په‌وانه‌ کردوو‌ه و پیمان راگه‌یاندوو‌ه که پینان بلی‌ت: ته‌نها خوا بپه‌رستن، خۆتان دووره‌ په‌ریز بگرن له‌ هه‌موو په‌رستراویکی تر.

هه‌روه‌ها یه‌که‌تاپه‌رستی یه‌که‌م شتی‌که‌ که پی‌ویسته‌ له‌سه‌ر مرو‌ف بۆ هاتنه‌ ناو دینی ئیسلامه‌وه، به‌هه‌مان شیوه‌ یه‌که‌م شتی‌که‌ که پی‌ویسته‌ له‌سه‌ر بانگ‌خواز که خه‌لکی فیر بکات، هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتیک مه‌عازی کو‌ری جبه‌لی نارد بۆ یه‌مه‌ن پی‌ی فه‌رموو: (إِنَّكَ تَقْدَمُ عَلَى قَوْمٍ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَى أَنْ يُوحِّدُوا اللَّهَ تَعَالَى)^(۱)، واته: تۆ بانگه‌وازی گه‌لێک ده‌که‌یت ئه‌هلی کیتابن، با یه‌که‌م شتی‌ک که بۆی بانگیان ده‌که‌یت

^(۱) بوخاری له‌سه‌حیحه‌ که‌یدا هیناویه‌تی به‌ژماره‌ (۷۳۷۲).

یه کتابه رستی بیت.

ههروه ها خوای گه و ره به ئینی سزای به ئیشی داوه بۆ ئه و که سانه ی که
دهروونیان پاک ناکه نه وه به یه کتابه رستی و ئیمان له پوژی دوایدا، ههروه که
دهفه رمویت: ﴿وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ۝ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَفُورُونَ ۝﴾
فصلت: ۶- ۷ واته: وهیل و سزای سه خت بۆ موشریک و هاوه لگه ران ئاماده یه،
ئه وانه ی که زه کات ناده ن و ئه وانه ش که بی باوه رن به پوژی قیامه ت.

ئین ته مییه (رَحْمَةُ اللَّهِ) له ته فسیری ئه م ئایه ته دا دهفه رمویت: (ئه و
یه کتابه رستی و ئیمانه یه که دَلان و دهروونی پی پاک ده بیته وه، که ئه وه ش
ره تکرده وه ی هه موو پهروه ردگار ئیه کی باتل و سه لماندن پهروه ردگار ئیتی
حق له دَلدا له خو ده گریت، ئه وه ش راستی (لا إله إلا الله) یه، ئه مه ش ئه و
بنه مایه یه که دَله کانی پی پاک ده بیته وه)^(۱).

ئینولقه ییم (رَحْمَةُ اللَّهِ) دهفه رمویت: (زۆربه ی رافه که رانی قورئان له بیشین و
دوای ئه وانیش دهفه رموون: ئه وه یه کتابه رستییه؛ شه هاده تی (لا إله إلا الله)، وه
ئه و ئیمانه یه که دَلی پی پاک ده بیته وه... ئه وه ش بنچینه ی هه موو
پاککرده وه یه که و گه شه سه ندنیک ی دَل و دهروونه...) ^(۲).

ههروه که چۆن یه کتابه رستی ئه و بنچینه یه که دهروونی پی پاک ده بیته وه،
بهه مان شیوه هاوه لدانان بۆ خوای گه و ره دهروون پیس ده کات و له ناوی

^(۱) مجموع الفتاوى (۹۷/۱۰).

^(۲) إغاثة اللهفان (۷۹/۱).

دهبات، به لکو هه موو کرده وه کانیش پوچه ل ده کاته وه، وه کو خوای گه وه ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَا يَحْبَطَ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (الزمر: ٦٥) واته: سویند به خوا با دلنیا بن که وه حی و نیگا نیردراوه بو تو و بو ئه وانیه پیش توش؛ ئه گهر هاوه لگهر بیت و شهریک بو خوا بریار بدهیت کار و کرده وه چاکه کانیش پوچه ل ده بیت و ده چیه ریزی خه ساره تمه ند و زهره رمه ندانه وه.

ههروه ها شهریک دانان بو خوا ئه و تاوانیه که ئه گهر که سیک له سه ری بمریت خوای گه وه هه رگیز لئی خوش ناییت، ههروه ک خوای گه وه ده فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ (النساء: ٤٨) واته: به راستی خوا خوش ناییت ئه گهر هاوه لی بو بریار بدهیت، بیجگه له وه هه ر گونا هیکی تر بیهویت خوش ده بیت، بو ئه و که سه ی که ده یه ویت.

ههروه ها خوای گه وه به هه شتی حه ام کردوه له سه ر ئه و که سه ی که هاوه لی بو دانه تیت، خوای گه وه ده فهرمویت: ﴿إِنَّهُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (المائدة: ٧٢) واته: دلنیا بن ئه وه ی شهریک و هاوه بش بو خوا بریار بدات، ئه وه بیگومان به هه شتی له سه ر حه رام کردوه ص شوین و جیگا و سه ره نجمی ناگره، ئه وسه ئه و سه مکارانه هیه جوره پشتیوانیکان نیه (که س ناتوانی فریا بن بکه ویت).

جا ئەگەر بەندە يەكتاپەرستى لە خۇيدا بەدپەينا ئەو پاكبۇونەوہى تەواوہىتى
 دل و دەروونى دەست دەكەوئىت، ھەر وھە پۈنۈنى و ئاسودەبى و ھېمنىي
 تەواوہىتىش بە دەست دەھيئەت لە دونيا و دواپۇژدا، خواى گەورە دەفەر موئىت:
 ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمَنُ وَهُمْ مُمْتَدُونَ﴾ (الأنعام: ۸۲) واتە:
 ئەوانەى ئيمان و باوەريان ھېناوہ و ستەم و ھاوہلگەريان تىكەل بە ئيمانەكەيان
 نەكردووە، ئاسودەبى و ھېمنى ھەر بۇ ئەوانەيە، ھەر ئەوانەش پۈنومايى كراون.
 جا ھەركاتىك بەندە بە دلسۆزى يەوہ ملکہچى خواى گەورە بوو و
 خۆشەويستى خۇى دەرپرې بۇ خواى گەورە ئەو کاتە کردەوہکانى دروستە و
 قبولکراوہ و دەروونىش پاك و ئارام دەيئەتوہ، ھەر وھە ھەركاتىكىش كار و
 کردەوہ خەوش و خلتەى شيرك و ھاوہلگەرى تىكەوت ئەو کاتە بەئەندازەى
 ئەو تاوانە دل و دەروون پيس دەيئەت.

ھەر بۇيە دەروون کاتىك پاك دەيئەتوہ کە يەكتاپەستى بە دىھاتبىت و بەتەنھا
 ئەو بپەرستين و لە كار و کردەوہشماندا تەنھا نيەتمان بۇ خوا بىت، خواى
 گەورە دەفەر موئىت: ﴿إِلَّا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ (الزمر: ۳) واتە: ئاگادارين دىنى
 پاك و خاوئىن تەنھا بۇ خوايە.

ھەر بۇيە دەروون کاتىك پاك دەيئەتوہ کە پاك و پوخت بکرىتەوہ لە شيرك و
 ھاوہلگەرى بە ھەموو جورەکانیەوہ، ھەر وھە بە پوختکردنى دەروون لە ھەموو
 ئەو شتانەى کە يەكتاپەرستى ھەلدەوہشيئەتوہ و لاوازى دەکات.

بنه‌های دووهم:

دوعا و پاران‌وهه کلیلی پاک‌کردنه‌وهی ده‌روونه

پیغه‌مبهر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رموئیت: (لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللّٰهِ مِنَ الدُّعَاءِ)^(۱)، واته: هیچ شتیک له په‌رسته‌شه‌کاندا لای خوای گه‌وره وه‌کو دوعا پیروژ نییه.

بویه دوعا و پاران‌وهه له باشرین په‌رسته‌شه‌کانه لای خوای گه‌وره، چونکه له دوعا و پاران‌وهه‌دا نیشان‌دانی لاوازی و ملکه‌چی و شکانه‌وهی تیدایه و داننا‌نه به هیز و ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره، هه‌روه‌ها نیشان‌دانی ده‌وله‌مه‌ندی و توانای ده‌وله‌مه‌ندکردنی به‌نده‌کانی و شکو و مه‌زنی خوای گه‌وره‌ی تیدایه، هه‌روه‌ها جیبه‌جیکردنی داوای ئه‌و که‌سه‌ی لئی ده‌پارێته‌وه ئه‌گه‌ر دوزمنیشی بیټ، جا ئه‌گه‌ر دۆست و خو‌شه‌ویستی خوای گه‌وره بیټ و لئی بیارێته‌وه بیگومان جیبه‌جیی ده‌کات^(۲).

هه‌روه‌ها دوعا و پاران‌وهه کاریگه‌ریه‌کی مه‌زنی هه‌یه له کردنه‌وه‌ی ده‌رگای خیر و به‌رکه‌ت، هه‌روه‌کو شیخ الإسلام له وه‌سیه‌ته‌که‌یدا بو ئه‌بو قاسمی مه‌غریبی ده‌فه‌رموئیت: (الدُّعَاءُ مِفْتَاحُ كُلِّ خَيْرٍ)^(۳)، واته: دوعا و پاران‌وهه کلیلی هه‌موو خیریکه.

^(۱) ترمذی له (جامع)‌دا پیاو‌یه‌تی کردووه به ژماره (۳۳۷۰)، هه‌روه‌ها ئیبنو ماجه له (سنن)‌دا به ژماره (۳۸۲۹)، شیخ ئه‌لبانی له (صحيح الجامع)‌دا به ژماره (۵۳۹۲) به‌حه‌سه‌نی داناو.

^(۲) مرقاة المفاتیح شرح مشکاة المصابیح (۱۵۲۷/۴).

^(۳) مجموع الفتاوى (۶۶۱/۱۰).

هەر بۆیە هەموو خێریك كه پێت خۆشه به دهستی بهیانی و خیری دنیا و دواڕۆژت دهوێ، تهنها داوا له خوا بکه و بپاریوه لێی بۆ به دهستهیانی ئه و خیره.

به راستی خوای گه وره ش به لێنی داوه به وه لامدانه وه ی ئه و كه سانه ی لێی ده پارینه وه، خوای گه وره ده فره مویت: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ غافر: ۶۰ واته: ئه ی خه لکینه پهروه ردگارتان فره موویه تی: ئیوه هانا و هاوار بۆ من بهینن؛ ئه وه من دوعا و نزاتان گیرا ده که م.

ههروه ها ئه میری باوه پداران عومه ری کوری خه تاب (رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ) ده فره مویت: (إِنِّي لَا أَحْمِلُ هَمَّ الْإِجَابَةِ، وَإِنَّمَا أَحْمِلُ هَمَّ الدُّعَاءِ، فَإِذَا أَلْهِمْتُ الدُّعَاءَ فَإِنَّ الْإِجَابَةَ مَعَهُ) ^(۱)، واته: من خه می گیرا بوونی پارانه وه م نییه، به لکو خه می دوعا و پارانه وه م هه یه، چونکه ئه گه ر که سیك دوعا و نزا بکات وه لامه که شی له گه لیدایه.

(مُطَرِّفُ بْنُ الشَّخِيرِ) ده فره مویت: (تَذَكَّرْتُ مَا جَمَعَ الْخَيْرِ فَإِذَا الْخَيْرُ كَثِيرٌ؛ الصَّوْمُ وَالصَّلَاةُ وَإِذَا هُوَ فِي يَدِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَإِذَا أَنْتَ لَا تَقْدِرُ عَلَى مَا فِي يَدِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا أَنْ تَسْأَلَهُ فَيُعْطِيكَ، فَإِذَا جَمَعَ الْخَيْرِ الدُّعَاءُ) ^(۲)، واته: بیرم له کۆکه ره وه ی هه موو خیر و چاکه یه ک کرده وه، به لام کرده وه ی خیر و

^(۱) ترمذی له (جامع) دا ریوایه تی کردووه به ژماره (۳۳۷۰)، ههروه ها ئینیو ماچه له (سنن) دا به ژماره (۳۸۲۹)، شیخ تهلبانی له (الترغیب) به ژماره (۲/۲۷۰) به حه سه نی داناوه.

^(۲) نیمامی ئه محمد ریوایه تی کردووه له (الزهد) دا به ژماره (۱۳۴۴).

چاكه زۆره، وهكو نوێژ و پۆژوو، كه ئەمەش له دەسەلاتی خواى گەورەدايه، كاتێك كه تۆ توانات نه‌پێت به‌سه‌ر ئەوه‌ى كه له دەسەلاتی خواى گەورەيه تەنها ئەوه نه‌پێت كه داواى لى بكه‌یت و ئەویش پێت بدات، كه‌واته كۆكه‌ره‌وه‌ى هه‌موو خێر و چاكه له دوعا و نزایه.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له (به‌شى پا‌ك‌كر‌ده‌وه‌ى ده‌روون)دا له فه‌رمووده‌یه‌ ك‌دا ده‌فه‌رمو‌یت: (اللّٰهُمَّ اٰتِ نَفْسِيْ تَقْوَاهَا، وَزَكَّهَا اَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، اَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا)^(١)، واته: ئە‌ى په‌روه‌رد‌گار داوات لى ده‌كه‌م ده‌روونم پارێزى له هه‌وا و ئاره‌زوو و ئە‌نجام‌دانى تاوان، هه‌روه‌ها ده‌روونم پا‌ك بكه‌روه له هه‌موو پی‌سى و ناشرینییه‌ك و به‌كرده‌وه‌ى چاك جوانى بكه، كه هه‌ر تۆ ده‌توانى ده‌روونم پا‌ك بكه‌یته‌وه و هه‌ر خۆتیش خاوه‌نیت.

له‌م نزا و پا‌رانه‌وه‌یه‌دا ئاماژه به‌وه ك‌راوه كه تە‌نها په‌روه‌رد‌گار توانای پا‌ك‌كر‌ده‌وه‌ى ده‌روونى هه‌یه كه هه‌ر خۆى زانیه به‌ غه‌یب و شار‌اوه‌كان، هه‌روه‌ها كلیله مه‌زنه‌كه‌شى نزا و پا‌رانه‌وه و ملكه‌چى نیشان‌دانه بو‌ خواى په‌روه‌رد‌گار.

هه‌ر بۆیه زۆرت‌رین دوعای پێغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئە‌وه‌بوو كه ده‌یفه‌رموو: (اللّٰهُمَّ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوْبِ ثَبِّتْ قَلْبِيْ عَلٰى دِيْنِكَ)، واته: ئە‌ى په‌روه‌رد‌گارى هه‌ڵسو‌پێنه‌رى دڵه‌كان، دڵم له‌سه‌ر دینه‌كه‌ت بچه‌سپێنه.

^(١) ئیمامى موسلىم ڕى‌وايه‌تى ك‌ردوه له سه‌حیحه‌كه‌یدا به‌ ژماره (٢٧٢٢).

هه ربوێه کاتیك شته كان له سه ر دلی بهنده كووده بێتهوه، پاشان پێویستی و ملکه چیه که ی راستگۆیانە بوو، ههروهها زۆر له خوا پارایهوه، په لهشی نه کرد له وه لامدانهوهی و کاته پێرۆزه کانی نزا کردنی هه لێژارد، ئهوکات ئهسته مه نزاکه ی پهت بکریتهوه.

مهزترین شت که یارمهتیت بدات له دوعا و پارانه وه کانتدا ئهوهیه که بزانی پاککردنهوهی دهروون تهنها له دهسه لاتی خوای گهوره دایه، چونکه خوای گهوره تهنها خۆی دهروونی ئهوه که سه ی بیهویت پاکی ده کاتهوه، هه موو دهسه لاتی بکیش له دهستی خۆی دایه و بهویستی ئهوه، ههروهکو دهفه رمویت: ﴿بَلِ اللّٰهُ يُرٰى مَن يَشَآءُ﴾ النساء: ۴۹ واته: به لکو خوا (بهنده کانی ده ناسیت) و هه رکهس (شایسته بیت، په سه ندی ده کات) و دل و دهروونی خاوین ده کاتهوه.

ههروهها دهفه رمویت: ﴿وَلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زٰی مِنْکُمْ مِّنْ أَحَدٍ اَبَدًا وَلَٰکِنَّ اللّٰهُ یُرٰى مَن یَشَآءُ﴾ النور: ۲۱ واته: ئه گه ر فه زل و میهره بانی خوا نه بوایه له سه رتان ئهوه هه رگیز کهستان پاک و پوخته و پزگار نه ده بوون (له دهست بوختانچیه کان، یاخود به تهوبه پاک نه ده بوونهوه)، به لام خوا هه رکه سیکی بویت و شایسته بیت پاک و پوخته ی ده کات و له گونا هه کانی ده بویت.

ئێبن عباس (رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهَا) له تهفسیر و رافه ی ئهوه فه رمایشته ی پهروه ردار که دهفه رمویت: ﴿مَا زٰی مِنْکُمْ﴾ دا دهفه رمویت: (مَا اهْتَدٰی اَحَدٌ مِنَ الْخَلَائِقِ لِشَیْءٍ مِنَ الْخَيْرِ یَفْعُ بِهِ نَفْسَهُ، وَلَمْ یَتَّقِ شَیْئًا مِنَ الشَّرِّ یَدْفَعُهُ عَنْ نَفْسِهِ)^(۱)، واته:

^(۱) ئێبن جهریری ته بهری له تهفسیره کهیدا پێوایه تی کردوه (۲۲۲/۱۷).

ئەگەر پېنموني و ھىدايەتى خىلى گەورە نەبوايە ئەو ھىچ يەككە لە دروستكراوھەكان بە خىر و چاكە سوود و قازانچان بە خويان نەدەگەياند، ھەروھە خۇشيان لە خراپە و خراپەكارى نەدەپاراست تا بەدوور يېت لە بەلا. واتە: ھەموو ئەو شتائە لە فەزىل و مەنەتى خىلى پەروەدگارە بەسەر بەندەكانىھە.

بەپراە (رَحِمَ اللّٰهُ عَنْهُ) دەفەرمويەت: پېغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە پۆزى (ئەحزاب)دا لەگەلماندا خۆلى دەگواستەو، تاوھەكو سكى موبارەكى بە خۆلى داپۆشرا، لەوكتەدا دەيفەرموو:

وَاللّٰهُ لَوْلَا اللّٰهُ مَا اهْتَدَيْنَا وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا^(۱)

واتە: سویند بەخوا ئەگەر فەزىل و مەنەتى خىلى گەورە نەبوايە پېنموني و ھىدايەتمان وەرەدەگرت و خىر و چاكە و نوێژيشمان نەدەکرد.

ھەر بۆيە پېنموني و ھىدايەت و ئيمان و بىروباوھەپ و خىر و چاكە ھەمووى تەنھا لە دەسەلاتى خىلى گەورەدايە، پېغەمبەرىش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەم بىر و باوھەپى لە دلى ھاوھەكانيدا (رَحِمَ اللّٰهُ عَنْهُ) دەچاند و بەردەواميش جەختى لەسەر دەکردو، ھەر لەبەر ئەمەش پېغەمبەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە دەسپىكى وتاردا دەيفەرموو: (مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ)^(۲)،

^(۱) بوخارى (۴/۴۱)، موسلىم (۳/۱۸۰)، لەفەزەكەش ھى موسلىمە.

^(۲) ئىمامى موسلىم لە سەھىحەكەيدا پىوايەتى كردووە بە ژمارە (۸۶۸) لە فەرمودەى ئىبن عەباس (رضي اللّٰه عنهما)، ھەروھە ئەبو داود لە (سنن)دا رىوايەتى كردووە بە ژمارە (۱۰۹۷)، ھەروھە ترمذى لە (الجامع)دا رىوايەتى كردووە

واته: هەر کهسیك خوای گه‌وره به‌شایسته‌ی بزائیت و پێنۆینی بکات و هیدایه‌تی بدات هیچ کهسیك ناتوانیت گومرای بکات و سه‌ری لی بشیونیت، و هەر کهسیكیش به‌هۆی تاوانه‌وه خوای گه‌وره گومرای بکات هیچ کهسیك ناتوانیت پێی نشان بدات و هیدایه‌تی بدات.

بۆیه ئهم بنه‌مايه مه‌زنترين بنه‌مايه له بنه‌ماکانی پککردنه‌وه‌ی ده‌روون، هه‌رکه‌سیك زانی و برپوای وابوو که چاکسازی و پاکسازی ده‌روونی له ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگاردایه، په‌نا ده‌باته به‌ر خوای په‌روه‌ردگار، هه‌روه‌ها پوو ده‌کاته ده‌رگای خوا و لێی ده‌پاڤێته‌وه و سور ده‌بێت له‌سه‌ر داواکه‌ی به‌ تکا و هیواوه، تا به‌ده‌سته‌ینانی ده‌روون پاکی و پزگاریبون و سه‌رکه‌وتن له‌ دنیا و دوا‌پۆژدا له‌ په‌روه‌ردگاره‌وه.

به‌ژماره (١١٠٥)، هه‌روه‌ها نه‌سانی له (السنن الکبری) دا ریوايه‌تی کردووه به‌ ژماره (٣٢٧٧)، هه‌روه‌ها ئیبن ماجه له (السنن) دا ریوايه‌تی کردووه به‌ ژماره (١٨٩٢)، هه‌موویان له‌ فهرمووده‌ی عبدالله ی کوړی مه‌سعود (رضي الله عنه) ریوايه‌تیان کردووه .

بنه‌های سییه‌م:

قورئانی پیروژ سه‌رچاوه و یارمه‌تیده‌ری پاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌روونه

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَزُكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (آل عمران: ۱۶۴) واته: سو‌یند بیت بینگومان خوا منه‌تی ناوه‌ته سه‌ر ئیمانداران کاتیک پیغه‌مبه‌ریکی بو په‌وانه کردوون له خو‌یان، ئایه‌ته‌کانی ئه‌ویان به‌سه‌ردا ده‌خو‌ینتیه‌وه، دل و ده‌روونیان پاک و بوخت ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ها فی‌ری قورئان و دانایان ده‌کات، به‌راستی پیشت‌ره گوم‌راییه‌کی ئاشک‌رادا پو‌چوو‌بوون.

هه‌ر بویه مه‌زنت‌ترین شتیک که ده‌روونی پی پاک بیته‌وه قورئانی پیروژه، که هه‌ر خوی کتییی پاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌روون و سه‌رچاوه و یارمه‌تیده‌ری و بنچینه‌یه‌تی، هه‌ر بویه هه‌ر که‌سێک ویستی ده‌روونی پاک بیته‌وه ئه‌وه با له قورئانی پیروژدا هه‌ولی بو‌دات.

ئیین عه‌باس (رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُمَا) ده‌فه‌رمو‌یت: (ضَمِنَ اللَّهُ لِمَنْ اتَّبَعَ الْقُرْآنَ أَنْ لَا يَضِلَّ فِي الدُّنْيَا وَلَا يَشْقَى فِي الْآخِرَةِ، ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿فَمَنْ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ (طه: ۱۲۳)^(۱)، واته: هه‌ر که‌سێک شو‌ین رینماییه‌کانی قورئانی پیروژ بکه‌و‌یت، ئه‌وه خوا‌ی گه‌وره ده‌سته‌به‌ری ده‌کات که نه له دونیا گوم‌را بییت و

(۱) ئیین ته‌ب‌ی شه‌یه له (المصنف)‌دا ریوایه‌تی کردووه به‌ژماره (۳۵۹۲۶).

نه له دواړو ژبې به هېلاک بچیت، پاشان ئه م ئایه ته ی خوینده وه: ﴿فَمِنْ أَتَبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ واته: ئه وه ی شوین بهرنامه که م بکه ویت، نه گومړا ده بیت، نه ناخوښی و نارېحه تی و ناسور دیته پئی.

پاشان خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ نَكْمُ مَوْعِظَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ یونس: ۵۷ واته: ئه ی خه لکینه، به پراستی ئیوه ئاموژگاریه کی گه وړه و گرنګتان له لایه ن په وړه ردگار تانه وه بو هاتووه که (قورئانه)، شیف و چاره سهر بو نه خوښی دل و دهر وونه کان و پئی نیشاندهر و په حمه تیشه بو ئیمانداران.

ئینولقه ییم (رَحْمَةُ اللَّهِ) ده فهرمویت: (الْقُرْآنُ هُوَ الشِّفَاءُ النَّامُ مِنْ جَمِيعِ الْأَدْوَاءِ الْقَلْبِيَّةِ وَالْبَدَنِيَّةِ، وَأَدْوَاءِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)^(۱)، واته: قورئان چاره سهری ته و او دتیه بو هه موو نه خوشیه کانی دل و لاشه، وه چاره سهری نه خوشیه کانی دنیا و دواړو ژبېشه.

خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ البقرة: ۱۲۱ واته: ده سته یه ک له وانه ی کتیبمان پئی به خشیوون (قورئان) به چاکی و به وردی ده وری ده که نه وه، ئه وانه باوه پریان پئی هه یه و باوه پری پئی ده هینن.

بویه ده ورکړنه وه ی قورئان به چاکی به خویندنه وه و له بهر کړدن و تیگه یشتن و

^(۱) زاد المعاد (۱۱۹/۴).

کاریکردن ده‌بیت، که هاوه‌لان و تاببعیه‌کان ههر به‌و شیویه‌پاڤه‌ی ئه‌و ئایه‌ته ده‌که‌ن.

ئیبین مه‌سعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده‌فه‌رمویت: (كَانَ الرَّجُلُ مِنَّا؛ إِذَا تَعَلَّمَ عَشْرَ آيَاتٍ لَمْ يُجَاوِزْهُنَّ حَتَّى يَعْرِفَ مَعَانِيَهُنَّ وَالْعَمَلَ بِهِنَّ)^(۱)، واته: ئه‌گه‌ر كه‌سێك له‌ ئیمه‌ ده‌ ئایه‌ت له‌ قورئانی پیروژ فیروایه‌ تیبینه‌ده‌په‌راند تاوه‌كو به‌ته‌واوی له‌ مانا‌که‌ی تیبه‌گه‌یشتایه‌ و کاری پێ نه‌کردایه‌.

ههر بۆیه‌ خویندنه‌وه‌ی قورئان به‌بێ تیگه‌یشتن له‌ مانای و کارکردن به‌وه‌ی که‌ تیبیدا هاتوه‌ به‌ده‌ورکردنه‌وه‌ی چا‌ك نازمیردریت، ههر له‌به‌ر ئه‌وه‌ فوزه‌یلی کوپی عیاز (رَحِمَهُ اللَّهُ) ده‌فه‌رمویت: (إِنَّمَا نَزَلَ الْقُرْآنَ لِيُعْمَلَ بِهِ، فَاتَّخَذَ النَّاسُ قِرَاءَتَهُ عَمَلًا)^(۲)، واته: قورئانی پیروژ بۆ ئه‌وه‌ دابه‌زیوه‌ کاری پێ بکریت، به‌لام خه‌لکی ته‌نها خویندنه‌وه‌ی قورئان به‌ کرده‌وه‌ ئه‌زانن.

ههر بۆیه‌ ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ خویندنه‌وه‌ی قورئان و تیگه‌یشتن لێی و کۆشش کردن بۆ کارکردن به‌ قورئان ببه‌خشیته‌ به‌نده‌که‌ی ئه‌وه‌ ئه‌و كه‌سه‌ پشکی شی‌ری له‌ پاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌روون به‌رکه‌وتوه‌.

^(۱) ئیمامی ئه‌حمه‌د له‌ (مسند)دا پێوايه‌تی کردوه‌ به‌ ژماره‌ (۲۳۴۸۲).

^(۲) تاجوری له‌ (أخلاق حملة القرآن)دا پێوايه‌تی کردوه‌ (۴۱لا).

بنه‌های چواره‌م:

دانانی سه‌رمه‌شق و رابه‌ر

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرٍ﴾ (الأحزاب: ۲۱) واته: سویند به‌خوا به‌پراستی له پیغه‌مبه‌ری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چاکترین نموونه‌ی ته‌واو رِیکوپیڅ هه‌یه تا چاوی لئ بکه‌ن و شوینی بکه‌ون، به‌تاییه‌ت بو‌ئو که‌سانه‌ی په‌زامه‌ندی خویان مه‌به‌سته، سه‌رفرازی قیامت ئاواتیانه هه‌میشه و به‌رده‌وام یادی خوا به‌زوری ته‌نجام ده‌دن و زمانیان پاراوه به‌یادی ته‌و.

ئیین که‌سیر (رَحِمَهُ اللَّهُ) ده‌فه‌رمویت: (هَذِهِ الْآيَةُ الْكَرِيمَةُ أَصْلُ كَبِيرٍ فِي التَّائِسِي بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي أَقْوَالِهِ وَأَفْعَالِهِ وَأَحْوَالِهِ)^(۱)، واته: ئەم ئایه‌ته پیرۆزه بنجینه‌یه‌کی مه‌زنه له به‌سه‌رمه‌شق دانانی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له وته و کرده‌وه و په‌وشی ژبانی.

حه‌سه‌ن (رَحِمَهُ اللَّهُ) ده‌فه‌رمویت: (قَالَ قَوْمٌ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِنَّا نَحِبُّ رَبَّنَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ (آل عمران: ۳۱)^(۲)، واته: کومه‌له که‌سینک له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وتیان: ئی‌مه خوامان خوش‌دویت، خوای گه‌وره‌ش ئەم ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾^(۳)، واته: (ئه‌ی

(۱) تفسیر ابن کثیر (۳۲۲/۱).

(۲) ته‌به‌ری له ته‌فسیره‌که‌یدا پویاوه‌تی کردووه (۳۲۲/۶).

پیغمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به ایمانداران) بلی: ئه گهر ئیوه خواتان خوش دهوئیت ده شوینی من بکهون و له فهرمانی من دهرمه چن، ئه وکاته خواش ئیوهی خوش دهوئیت.

ههر بویه شوینکه وتن و به سه رمه شقکردنی پیغمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به لگهیه له سه ر راستگویی به نده له خوشه ویستی خوای پهروه دگار، چونکه شوینکه وتن و شوین پی هه لگرتنی پیغمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و کارکردن به بهرنامه به پیزه که ی ئه و پاککردنه وهی دهرروونه، ههر وه ها ناگهیت به و پلهیه ئه گهر شوین بهرنامه ی پیغمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه که ویت.

ههر وه ها له هه موو سه رده می کدا کۆمه لیک پیشه وای گومرا کهر دهرده کهون و ریگایه کی ناشرین و چهوت فیری خه لکی ده کهن؛ ده لئین گوایه ئه م ریگایانه دل و دهروون پاک ده که نه وه و په یوه ندی له گه ل خوای گه وره به هیز ده کات، وه هه ندی قسه ی تری هاوشیوه که دهوتریت، ههر وه ها ئامۆزگاری خه لکی ده کهن بو داپران له کۆمه لگا و خه لوه تکردن له شوینه تاریکه که کاند، وه وتنه وهی هه ندیک وێردی تایبهت و هه ندی وشه ی دیاریکراو، وه خه لکی وا تیده گه یه نن که ئه م جوړه کارانه دل و دهروون پاک و پهروه رده ده کات، ههر وه ها شتی تریش له و وته پووج و باتلانه.

زانای پایه بهرز ئینبوقعه ییم (رَحْمَةُ اللّٰهِ) ده فهرموئیت: (تَرْكِيَةُ النَّفْسِ أَصْعَبُ مِنْ عِلَاجِ الْأَبْدَانِ وَأَشَدُّ، فَمَنْ زَكَّى نَفْسَهُ بِالرِّيَاضَةِ وَالْمُجَاهَدَةِ وَالْخُلُوعِ الَّتِي لَمْ يَجِئْ بِهَا الرُّسُلُ فَهُوَ كَالْمَرِيضِ الَّذِي يُعَالِجُ نَفْسَهُ بِرَأْيِهِ، وَإِنَّ يَقَعَ رَأْيُهُ مِنْ

مَعْرِفَةِ الطَّبِيبِ؟! فَالرُّسُلُ أَطْبَاءُ الْقُلُوبِ فَلَا سَبِيلَ إِلَى تَزَكِّيَتِهَا وَصَلَاحِهَا إِلَّا مِنْ طَرِيقِهِمْ وَعَلَى أَيْدِيهِمْ وَبِمَحْضِ الْإِنْقِيَادِ وَالتَّسْلِيمِ لَهُمْ، وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ^(۱)،
 واته: پاکردنه وهی دهروون زۆر ئەستەمتره له چارهسەری جەستە، هەر بۆیە
 هەركەسێك بیهۆت دەروونی پاك بکاته به ههول و کوشش و خهلوه تکردنێك
 كه له لایه ن پیغه مبه رانه وه نه هاتبیت و به رنامه پێژی بۆ نه کرایت ئەوه وه کو
 نه خۆشیک وایه كه چارهسەری خۆی به بکات به پای خۆی به بێ گه رانه وه بۆ
 لای پزیشك، و پای ئەم كه سه له كوێی زانست و زانیاریه كانی پزیشكدا جیی
 ده بیته وه؟! هەر بۆیە پیغه مبه ران پزیشکی دلان، هەر بۆیە هیچ پێگایه ك نییه
 بۆ چاكسازی و پاكسازی دلان ته نها پێگهی پیغه مبه ران نه بیته و ته نها له
 دهستی ئەوان ده بیته، وه به وه پهری گوێرایه لی و ملکه چی بۆیان ده بیته،
 پهروه ردگاریش پشتیوان بیته.

ههروه ها هه موو کرده وه به ك كه فه رمانی پیغه مبه ری (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له سه ر
 نه بیته په تده کرێته وه بۆ خاوه نه که ی، ههروه ك سهروه رمان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 ده فه رمویت: (مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)^(۲)، واته: ههركه سێك
 کارێك ئەنجام بدات كه فه رمانی ئیمه ی له سه ر نه بیته په تده کرێته وه. واته:
 ده درێته وه به سه ری خاوه نه که یدا.

ئیمامی سوفیانی کوپی عویهینه (رَحِمَهُ اللَّهُ) ده فه رمویت: (إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ

(۱) مدارج السالکین (۳۰۰/۲).

(۲) ئیمامی موسلیم له سه حیحه که یدا پێوایه تی کردوه به ژماره (۱۷۱۸).

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هُوَ الْمِيزَانُ الْأَكْبَرُ، فَعَلَيْهِ تُعْرَضُ الْأَشْيَاءُ، عَلَى خُلُقِهِ وَسِيرَتِهِ وَهَدْيِهِ، فَمَا وَافَقَهَا فَهُوَ الْحَقُّ، وَمَا خَالَفَهَا فَهُوَ الْبَاطِلُ^(١)، واته: پیغمبرمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مهزنترین پیوهره، ههر بویه له ههمووو شتیکیدا ده گه پینه وه بۆ خوړه وشت و زیان و بهرنامه که ی، ههر شتیک له گه لی هاوتابوو نه وه حق و راستییه، وه ههر شتیکیش پیچه وانه بوو نه وه پوچ و باتله.

ههر بویه پیویسته له سهر ههر که سیک که بیهویت دهر وونی پاک بکاته وه که وا کوشش بکات بۆ شوینکه وتن و به سهرمه شقکردنی پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ههر وه ها ئاگادار بیت له و پچکه و پبازه داهینراو و دروستکراوانه ی که داهینه ره کانیاں بانگه وازی نه وه ی بۆ ده که ن گوايه نه وه پښای پاککردنه وه ی دهر وونه.

^(١) ختیب له پښه کی کتبه که ی (الجامع لأخلاق الراوي وآداب السامع) یدا پوایه تی کردووه (٧٩/١).

بنه‌های پینجه‌م:

وازهینان له تاوان (تخلیه) جوان کردن به‌پوشتی به‌رز (تحلیه)

راستی و دروستی پاک‌کردنه‌وی ده‌روون ئه‌ویه: یه که‌مجار ده‌روونمان به‌تال بکه‌ینه‌وه و پاکی بکه‌ینه‌وه له هه‌موو تاوان و سه‌ریچی و به‌دکاریه‌ک (تخلیه)، پاشان جوانی بکه‌ینه‌وه به‌عیبادت و کاروکرده‌وی چاک (تحلیه)، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿حُذِّمْنَ أَمْوَالُهُمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ﴾^(۱۰۳) التوبة: ۱۰۳ واته: له هه‌ندئ مال و سامانی ئه‌و (ئیماندارانه) زه‌کات و خیر وهر‌بگره چونکه ده‌بیته هوی خاوین‌کردنه‌وی مال‌ه‌کانیان و پاک‌کردنه‌وی دل و ده‌روونیان، وه دوعای دابارینی په‌حمه‌ت بکه به‌سه‌ریاندا و ئه‌گه‌ر مردیشن نو‌یزیان له‌سه‌ر بکه.

له‌و فه‌رمایشته‌ی په‌روه‌ردگار که ده‌فه‌رمویت: ﴿تَطَهَّرْهُمْ﴾ ئاماژه‌ی کی تیدایه بو پله‌وپایه‌ی (تخلیه) وازهینان له تاوان و خو پاک‌کردنه‌وه له گونا‌ه، هه‌روه‌ها ئه‌و فه‌رمایشته‌ش که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَزَكِّيْهُمْ﴾ ئاماژه‌ی تیدایه بو پله‌وپایه‌ی (تحلیه) خو جوان‌کردن به‌په‌وشتی به‌رز و کرده‌وی چاک، هه‌روه‌ها هینانی وشه‌ی ﴿تَطَهَّرْهُمْ﴾ له پیش وشه‌ی ﴿وَزَكِّيْهُمْ﴾ به‌لگه‌یه له‌سه‌ر وازهینان له تاوان (تحلیه) پیش خو جوان‌کردن به‌په‌وشتی به‌رز (تحلیه).

بویه به‌دلنایی هه‌ر که‌سیک بیه‌ویت ده‌روونی پاک بکاته‌وه پئو‌سته وازهینیت له‌و تاوان و سه‌ریچیانه‌ی که دل نه‌خوش ده‌کات، هه‌روه‌ها پووناکیی

هیدایهت و ئیمانی لى دهشاريتهوه، ههروه کو پیغه مبهه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهفه رمویت: (إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نَّكَتَتْ فِي قَلْبِهِ نُكْثَةً سَوْدَاءٌ، فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ سَقَلَ قَلْبُهُ، وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَعْلَوْ قَلْبُهُ، وَهُوَ الرَّأُّ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين: ١٤) ^(١)، واته: به پراستی کاتی بهنده تاوانتیک ئه نجام دهدات خالیکى رهش له سهه ر دلی دروست ده بییت، ئه گهر تهوبه بکات و داوای لیخوش بوون بکات ئه وه خاله ره شه که ده سپریته وه و نامییت، به لام ئه گهر دووباره بگه پریته وه سهه ر تاوان ئه وه خاله ره شه زیاد ده کات تاوه کو دلی داگیر ده کات، ئه مهش هه ر ئه وه (ران) هیه که خوای گه وره له قهرئاندا باسی ده کات که دهفه رمویت: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين: ١٤)، واته: نه خیر، وانیه (ئه وه نه فامانه ی تینا گهن و دانا چله کین)، به لکو دلیان ژهنگی هیناوه و چلکی گونا هه دایپوشیوه له سهه ر نجامی ئه وه کار و کرده وانه ی ده یانکرد.

پاشان کوشش ده کات بو ژورکردنی ئه وه کار و کرده وه چا کانه ی که دهروونی پی پاک ده بیته وه، ههروه که پهروه ردگار دهفه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (العنكبوت: ٦٩) واته: ئه وانه ی له پیناوی ئیمه دا و بو به دهسته نینانی پهزامه ندی ئیمه هه ول و کوششیان کردووه و خو یان ماندوو کردووه، سویند به خوا به پراستی ئه وانه پینمووی ده که یین بو هه موو پینگه یه کی

^(١) ترمذی له (الجامع) دا پیاوایه تی کردووه به ژماره (٣٣٣٤)، ههروه ها شیخ ئه لبانی به حه سه نی داناوه له (صحیح الترغیب والترهیب) (٢/٢٦٨).

چاڭ و دروست (که به دهسته‌یانی په زامه ندی ئیمه ی له دوايه)، بیگومان خوی
 گه وړه هه میسه له گه ل چا که کارانه.

ئین ته یمیه (رَحْمَةُ اللَّهِ) ده فهرمویت: (فَالْتَزَكِيَّةُ وَإِنْ كَانَ أَصْلُهَا النَّمَاءُ وَالْبُرْكَةُ
 وَزِيَادَةُ الْخَيْرِ، فَإِنَّمَا تُحْصَلُ بِإِزَالَةِ الشَّرِّ، فَلِهَذَا صَارَ التَّزَكِّيُّ يَجْمَعُ هَذَا
 وَهَذَا)^(۱)، واته: هه چنده ته زکیه و پاک کرده ی دهر وون له بنچینه به مانای
 گه شه کردن و به ره که ت و خیر و چا که ی زوره، به لام به لبردنی شه و
 خراپه کاری به ده ست دیت، هه بویه ته زکیه و پاک کرده ی دهر وون
 کو که ره ووه ی هه ردوو لایه نه که یه.

خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿الَّذِينَ إِلَى الَّذِينَ يَرْكُونَ أَنْفُسَهُمْ بِاللَّهِ يُرَكِّبُ مِنْ شَيْءٍ وَلَا
 يُظْلَمُونَ فِتْنًا﴾ النساء: ۴۹، واته: به لکو خوا (به نده کانی ده ناسیت) و هه رکه س
 (شایسته بیت، په سه ندی ده کات) و دل و دهر وونی خاوین ده کات. ئین
 سه عدی له ته فسر و راقه ی ثم ثایه ته دا ده فهرمویت: (أَيُّ بِالْإِيمَانِ وَالْعَمَلِ
 الصَّالِحِ؛ بِالْتَّحَلِّيِّ عَنِ الْأَخْلَاقِ الرَّذِيلَةِ، وَالتَّحَلِّيِّ بِالصِّفَاتِ الْجَمِيلَةِ)^(۲)، واته:
 خوی گه وړه دل و دهر وونی به نده که ی پاک ده کاته وه به ئیمان و کرده ووه ی
 چاڭ، هه ووه ها وازه ینان له ره وشتی ناشیرین و خو جوان کردن به ره وشتی به رز.

^(۱) مجموع الفتاوی (۹۷/۱۰).

^(۲) تیسیر کریم الرحمن (۱۸۲۶).

بنه‌های شه‌شه‌م:

داخستنی ئەو دەروازنه‌ی که مروّف لاده‌دات له پاک‌کردنه‌وه‌ی دەرروونی و دووری ده‌خاته‌وه له چاکه‌کاری و تووشی به‌دکاریی ده‌کات

به‌نده‌کان زۆر پێوستان به‌وه‌یه که ئەو دەروازنه دابخه‌ن که دەررونیان پیس ده‌کات و به‌ره‌و خراپه‌کاریان ده‌بات، له سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نمونه‌مان بۆ هه‌ینراوه‌ته‌وه که مه‌ترسی ئەوه‌مان بۆ ڕوون ده‌کاته‌وه که به‌نده ده‌که‌وێته ناو هه‌ندیک باب‌ه‌ته‌وه که دینه‌که‌ی لێ بزر ده‌کات، هه‌روه‌ک له فەرمووده‌یه‌ کدا سه‌روه‌رمان (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رمووت: (ضَرَبَ اللّٰهُ تَعَالٰی مَثَلًا صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا، وَعَلَى جَنْبَتِي الصِّرَاطِ سُورَانِ، فِيهِمَا أَبْوَابٌ مُّفْتَحَةٌ، وَعَلَى الْأَبْوَابِ سُورٌ مُّرْخَاةٌ، وَعَلَى بَابِ الصِّرَاطِ دَاعٍ يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ! ادْخُلُوا الصِّرَاطَ جَمِيعًا وَلَا تَتَعَوَّجُوا، وَدَاعٍ يَدْعُو مِنْ فَوْقِ الصِّرَاطِ، فَإِذَا أَرَادَ الْإِنْسَانُ أَنْ يَفْتَحَ شَيْئًا مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ قَالَ: وَيْحَكَ لَا تَفْتَحْهُ، فَإِنَّكَ إِنْ تَفْتَحْهُ تَلْجُهُ، فَالصِّرَاطُ الْإِسْلَامُ، وَالسُّورَانِ حُدُودُ اللّٰهِ، وَالْأَبْوَابُ الْمُفْتَحَةُ مَحَارِمُ اللّٰهِ تَعَالٰی، وَذَلِكَ الدَّاعِي عَلَى رَأْسِ الصِّرَاطِ كِتَابُ اللّٰهِ، وَالِدَّاعِي مِنْ فَوْقٍ وَعَظُ اللّٰهِ فِي قَلْبِ كُلِّ مُسْلِمٍ)^(۱)، واته: خوای گه‌وره نمونه‌ی ڕێگایه‌کی پاستمان بۆ ده‌هینیته‌وه که له هه‌ردوو لای ئەم ڕێگایه‌ دوو دیواری لێیه، دوو ده‌رگای کراوه له دیواره‌کان هه‌یه، ده‌رگا‌کانیش په‌رده‌یان له‌سه‌ره که ئەو‌دیوی دیواره‌که

^(۱) ئیمامی ئەحمەد له (المسند) دا ڕیوایه‌تی کردووه به‌ ژماره (۱۷۹۰۹).

نابیریت، له‌سه‌ر ده‌رگای ږیگا که بانگکه‌ریکی لیه ده‌لټ: ئه‌ی خه‌ل‌کینه هه‌مووتان له‌سه‌ر ئه‌م ږیگا پاسته‌ ږوون و به‌ملا و به‌ولادا مه‌چن، هه‌روه‌ها بانگکه‌ریکی تر له‌ سه‌ر ږیگا که‌یه که هه‌ر که‌سیک بیه‌وټ یه‌کیک له‌و ده‌رگایانه بکاته‌وه پټی ده‌لټ: ئاگادار به‌ مه‌یکه‌ره‌وه، چونکه‌ ئه‌گه‌ر بیکه‌یته‌وه زالنابیت به‌سه‌ر خوټدا و ده‌چټه ژووره‌وه، ئه‌و ږیگایه ئیسلامه، دوو دیواره‌که‌ش سنوره‌کانی خوی په‌روه‌ردگاره، ده‌رگا‌کانیش ئه‌وشتانه‌یه خوا هه‌رامی کردووه، ئه‌و بانگکه‌ره‌ش که له‌سه‌ر ده‌رگای ږیگا که‌یه قورئانه، ئه‌و بانگکه‌ره‌ش که له‌سه‌ر ږیگا که‌یه ئاموژگاری خوی له‌ دلی هه‌موو موسلمانیکدا.

حافظ ئیبن په‌جه‌بی حه‌نبه‌لی ده‌فه‌رموټ: (وَمَنْ كَانَ فِي الدُّنْيَا قَدْ خَرَجَ عَنِ الْإِسْتِقَامَةِ عَلَى الصِّرَاطِ، فَفَتَحَ أَبْوَابَ الْمَحَارِمِ الَّتِي فِي سُتُورِ الصِّرَاطِ يُمْنَةً وَيُسْرَةً، وَدَخَلَ إِلَيْهَا - سَوَاءٌ كَانَتْ الْمَحَارِمُ مِنَ الشَّهَوَاتِ أَوْ مِنَ الشُّبُهَاتِ - أَخَذَتْهُ الْكَالِيلُ الَّتِي عَلَى ذَلِكَ الصِّرَاطِ يُمْنَةً وَيُسْرَةً، بِحَسَبِ مَا فَتَحَ فِي الدُّنْيَا مِنْ أَبْوَابِ الْمَحَارِمِ وَدَخَلَ إِلَيْهَا)^(۱)، واته: هه‌ر که‌سیک له‌ دونیادا له‌سه‌ر ږیگای راست لادبات، ئه‌وه ده‌رگای هه‌رامه‌کان له‌ خوی ده‌کاته‌وه که له‌ راست و چه‌پی ږیگا که‌ن، پاشان ده‌چټه ژووره‌وه له‌ ده‌رگا که - جا ئه‌و ده‌رگای هه‌رامه هه‌وا و ئاره‌زوو (شهوات) بیت یاخود شته‌ ناروونه‌کان (شبهات) بیت - پاشان ئه‌و ډرک و دالانه‌ی له‌سه‌ر راست و چه‌پی ږیگا که‌ن رایانده‌کیشت به‌ره‌و خراپه، به‌پټی ئه‌و ده‌گای هه‌رمه‌ی که ده‌یکاته‌وه و لټی ده‌چټه ژووره‌وه.

^(۱) مجموع رسائل ابن رجب (۲۰۶/۱).

ههروه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّونَ أَبْصَارَهُمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ (النور: ۳۰)، واته: ئەه‌ی پیغه‌مبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به پیاوانی ئیماندار بلی: چاویان بیاریژن (له‌سه‌رنجدانی ئافره‌تی نامه‌حرم)، هه‌روه‌ها نامووس و عه‌وره‌تی خو‌یان له‌حه‌رام بیاریژن، بیگومان ئەوه‌ پاکتر و پوختره‌ بۆیان (بۆ دَل و ده‌روون و پِواله‌ت و پِوَح و لاشه‌یان)، به‌راستی خوا ئاگاداره‌ به‌و هه‌لسوکه‌وت و په‌فتاران‌ه‌ی که ده‌یکه‌ن.

ئە‌به‌و حه‌ییانی ئە‌نده‌لووسی ده‌فه‌رموئیت: (قَدْ غَضَّ الْبَصَرِ عَلَى حِفْظِ الْفَرْجِ لِأَنَّ النَّظَرَ بَرِيدُ الزَّنا وَرَأْدُ الْفُجُورِ، وَالتَّلَوَى فِيهِ أَشَدُّ وَأَكْثَرُ)^(۱)، واته: له‌م ئایه‌ته‌دا نه‌زهر خراوه‌ته‌ پِیش پاراستنی داوین، چونکه‌ نه‌زه‌رکردن ئە‌تبا به‌ره‌و داوین پیسی، کاره‌سات لیره‌ گه‌وره‌تره‌.

شیخ سه‌عدی (رَحِمَهُ اللَّهُ) ده‌فه‌رموئیت: (فَإِنَّ مَنْ حَفِظَ فَرْجَهُ وَبَصَرَهُ، طَهَّرَ مِنَ الْخَبَثِ الَّذِي يَتَدَنَسُ بِهِ أَهْلُ الْفَوَاحِشِ، وَزَكَتْ أَعْمَالُهُ بِسَبَبِ تَرْكِ الْمُحَرَّمَ، الَّذِي تَطْمَعُ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَتَدْعُو إِلَيْهِ، فَمَنْ تَرَكَ شَيْئًا لِلَّهِ عَوَضَهُ اللَّهُ خَيْرًا مِنْهُ)^(۲)، واته: هه‌ر که‌سیک دامین و چاوی له‌حه‌رام بیاریژی‌ت، ئە‌وه له‌و پیسیانه‌ پاک ده‌بیته‌وه که که‌سانی تاوانبار پیی پیس ده‌بن، هه‌روه‌ها کرده‌وه‌شی جوان ده‌بی‌ت به‌هۆی وازه‌ینان له‌ کرده‌وه‌ی حه‌رام، ئە‌و کرده‌وانه‌ی که نه‌فس و ده‌روون ئاره‌زووی ئییه‌ و داوای ده‌کات، هه‌ر که‌سیک له‌به‌ر خوای گه‌وره‌ واز له‌

^(۱) (البحر المحیط) لأبي حيان الأندلسي (۳۳/۸).

^(۲) تیسیر الکریم الرحمن (لا ۶۶۰).

کرده و هیه کی خراب بهیئت، نه وه خواى گه وره به باشتر بوى قهره بوو ده کاته وه.

هر بویه یه کیک لهو شتانه ی دینی مرووف جوان ده کات نه وه یه که واز له شتیک بهیئت که په یوه ندی به وه وه نییه، له قسه ی زیاده و نه زهرکردن و شتی تر.

ئینولقه ییم (رَحْمَةُ اللَّهِ) ده فره مویت: (وَأَكْثَرَ الْمَعَاصِي إِنَّمَا تَوَلَّيْنَاهَا مِنْ فُضُولِ الْكَلَامِ وَالنَّظَرِ وَهُمَا أَوْسَعُ مَدَاخِلِ الشَّيْطَانِ، فَإِنْ جَارَحْتَهُمَا لَا يَمْلَأَنَّ وَلَا يَسَامَنَّ)^(۱)، واته: زورترینى تاوانه کان به ووى قسه ی زیاده و نه زهره وه دروست ده بن، نهو دووانه ش فراوانترین ده روازه ی هاته ژووره وى شه ی تانه، نهو دوو نه دنامه ش له وانه ن که نه بیزار ده بن نه وه پس ده بن.

بویه پیویسته له سهر بهنده زرنګ و دانا بیت و داواى ئارامی و پرزګاری له خواى گه وره بکات، هه روه ها هه موو نهو پرېګایانه بېریت که به رهو له ناوچوون و خراپه کارى ده بات، چونکه دینی بهنده سه رمایه که یه تی، به له ناوچوونى دینه که ی واته دږپانی له دنیا و دواړوژدا، به تاییه تی له م سه رده مه ی ئیمه دا که فیتنه وه کو باران به سهر خه لکیدا ده باریت، هه روه ها هه موو جوړه ده رګایه کی هه وا و ئاره زوو کراوه یه له گه ل ئه م ئامیره سه رده میانه و سایته گومانلېکراوه کان و به رنامه گومراکه ره کان، که خه لیان به رهو سه رلیشپوان بردووه و له پرېګای هیدایه ت لایانداون، - تکامان وایه خواى گه وره سه لامه تمان بکات -.

^(۱) بدائع الفوائد (۲/۸۲۰).

بنه‌مای ده‌وتهم:

یادکردنه‌وهی مردن و دیدنه‌نی په‌روه‌ردگار

خوای گه‌وره ده‌فرمویٔ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَنَظَرُوا نَفْسَ مَا قَدَّمْتُمْ لِغَدٍ
وَلَتَقُولُوا لِلَّهِ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا كُنَّا نَعْمَلُونَ﴾ (الحشر: ۱۸)، واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی باو‌دِرتان
هیناوه، خواناس و پاریزکارین، له سنوره‌کانی خوا مه‌ترازین، با هه‌موو که‌س
سه‌رنج بدات و بزانیٔ چی بۆ سبه‌ی ده‌ست پیشخه‌ری کردووه.

ههروه ها پیغمه بهر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمو: (أَكْثَرُوا مِنْ ذِكْرِ هَادِمِ اللَّذَّاتِ)^(۱)، واته: زور یادی له ناو بهری چیه کان بکهن. واته مردن.

مردن جیا که ره‌وه‌ی نیوان دنیا و دواړوڅه، هه‌روه‌ها ناوېره له نیوان کاتی کار و پاداشت، هه‌روه‌ها سنوری جیا که ره‌وه‌ی نیوان کارکردن و وەرگرتنی پاداشته، هه‌ر بویه هیچ‌بواری ته‌وبه و په‌شیمانی و داوای لیخو‌شبوون له کرده‌وه خراپه‌کانی تیدا نییه، به‌همان شیوه‌ بوار نییه بو‌کردنی کار و کرده‌وه‌ی چاک، هه‌روه‌ه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ يَا رَبُّ﴾ النسا: ۱۸، واته: ته‌وبه و په‌شیمانی بو‌ئو که‌سانه نییه که به‌رده‌وامن له‌سهر گونا‌ه و تاوان، که‌ئو کاته‌ی مردن یه‌خه‌ی به‌یه‌کیان گرت‌ئو‌سا بلیت: ئه‌وه ئیتر من به‌راستی له ئیستاهه ته‌وبه‌م کرد.

(۱) تبیین ماجه ریوایه‌تی کردووه به ژماره (۴۲۵۸)، شیخ ئه‌لبانی له (الإرواء) دا ده‌فه‌رموئیت سه‌حیحه (۱۴۵/۳).

ههروه‌ها مردن هه‌موو که سێک ده‌گرێته‌وه بێ جیاوازی و بێگومان، هه‌روه‌ک په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموێت: ﴿قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾ (النجمه: ۸) واته: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پێیان بڵێ: به‌پراستی ئه‌و مردنه‌ی که پاده‌که‌ن له‌ ده‌ستی هه‌ر یه‌خه‌تان ده‌گرێت.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموێت: ﴿إِنَّمَا تَكُونُوا يَدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾ (النساء: ۷۸)، واته: (دڵنیا‌بن) له‌هه‌ر کۆی بن مردن یه‌خه‌تان پێ ده‌گرێت، با له‌ناو چه‌ندین قه‌ڵا و شوێنی سه‌خت و قایمیشدا بن.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا مردن له‌ناکا‌و یه‌خه‌ی مرو‌ف ده‌گرێت، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ (الأعراف: ۳۴)، واته: جا کاتێک کۆتایی ته‌مه‌نیان هات، ئه‌وه نه‌ تاوێک دوا ده‌که‌ون نه‌ تاوێکیش پێش ده‌که‌ون.

چه‌ند که‌سمان بێنی له‌ ماله‌که‌ی ده‌رده‌چیت به‌ئوتۆمبێله‌که‌ی و که‌چی به‌ کفنه‌وه و له‌سه‌ر شان ده‌یگه‌رێننه‌وه بۆ ماله‌که‌ی، هه‌روه‌ها چه‌ندین مرو‌ف به‌ که‌سوکاره‌که‌ی وت: خ‌واردنم بۆ ئاماده‌ بکه‌ن، به‌لام مرد و لێی نه‌خوارد، به‌هه‌مان شیوه چه‌ندین مرو‌ف جل و به‌رگی پۆشی و قۆچه‌کانی داخست به‌لام مردو و شو‌ر قۆچه‌کانی کرده‌وه.

هه‌ر بۆیه له‌ یادکردنه‌وه‌ی مردن دا سوودی مه‌زنی هه‌یه بۆ به‌نده‌کان، چونکه به‌ یادکردنه‌وه‌ی مردن دڵه‌ بێ ئاگا‌کان به‌ خه‌به‌ر دێنه‌وه و دڵه‌ مردووه‌کانیش زیندوو ده‌بنه‌وه، به‌نده‌ش به‌ جوانی ڕوو له‌ خ‌وای خ‌ۆی ده‌کات و هه‌روه‌ها پێ

ئاگایی و پشت کردن له عبادەتی خواى گه‌وره ناهيئئ.

سه‌عیدی کوری جوبه‌یر (رَحْمَةُ اللَّهِ) ده‌فه‌رموئ: (لَوْ فَارَقَ ذِكْرُ الْمَوْتِ قَلْبِي خَشِيتُ أَنْ يَفْسُدَ عَلَيَّ قَلْبِي)^(۱)، واته: ئە‌گەر یادی مردن له دلم جيايئته‌وه ترسی ئە‌وه‌م هه‌یه دلم به‌ره‌و خراپه بمبات.

هەر بۆیه به‌نده به‌رده‌وام له خیردایه تا ئە‌وکاته‌ی که ئاگای له بارودۆخی خۆی ده‌ییت له به‌رده‌ستی په‌روه‌ردگاری له دوا‌پۆژدا و دواى مردنى، و هه‌روه‌ها ئاگای له چاره‌نوسی بیت له دواى مردن.

سوفیانی کوری عویینه (رَحْمَةُ اللَّهِ) ده‌فه‌رموئ: ئیبراهیمی ته‌میمی (رَحْمَةُ اللَّهِ) ده‌فه‌رموئ: (مَثَلْتُ نَفْسِي فِي الْجَنَّةِ أَكُلُ ثَمَارَهَا، وَأَشْرَبُ مِنْ أَنْهَارِهَا، وَأَعَانِقُ أَبْكَارَهَا، ثُمَّ مَثَلْتُ نَفْسِي فِي النَّارِ أَكُلُ مِنْ زَقُومِهَا، وَأَشْرَبُ مِنْ صَدِيدِهَا، وَأَعَالِجُ سَلْسَلَهَا وَأَغْلَالَهَا؛ فَقُلْتُ لِنَفْسِي: أَيُّ نَفْسِي! أَيُّ شَيْءٍ تُرِيدِينَ؟ قَالَتْ: أُرِيدُ أَنْ أُرَدَّ إِلَى الدُّنْيَا فَأَعْمَلَ صَالِحًا، قَالَ: قُلْتُ: فَأَنْتَ فِي الْأُمْنِيَةِ فَأَعْمَلِي)^(۲)، واته: وابیرم کرده‌وه له‌به‌هه‌شتدا بم، له به‌روبوومه‌کانی ده‌خۆم و له ڕووباره‌کانی ده‌خۆمه‌وه، باوه‌ش به‌خۆریه‌کاندا ده‌که‌م، پاشان وا بیرم کرده‌وه له ئاگر‌دام، له تال و ژه‌هره‌که‌ی ده‌خۆم و له کیمه‌کانی ده‌خۆمه‌وه، هه‌روه‌ها هه‌ولێ خۆ‌پزگار‌کردن ده‌ده‌م له کؤ و به‌نده‌کانی، پاشان به‌نه‌فسی خۆم وت: ئە‌ی نه‌فسم! چیت ده‌وی؟ وتی: ئە‌مه‌وی بگه‌ڕیمه‌وه بۆ دنیا و کرده‌وه‌ی چاک

^(۱) ئیمامی ئە‌حمەد له (الزهد) دا ڕیوايه‌تی کردووه به ژماره (۲۲۱۰).

^(۲) ئیبن ئە‌بی دنیا له (محاسبة النفس) دا گێڕاوه‌تی‌هه (۲۶۶).

بکەم، فەرمووی: وەم: دەی تۆ ئیستا لەو بارەدا ی کە دەتەوێ، دەی ئیش بکە.

هەروەها تۆ بە نەفسی خۆت بلی: ئە ی نە فسم! ئە گەر من مردم ئیتر کی
لە جیاتی من نوێژ دە کات، ئە ی کی لە جیاتی من پۆژوو دە گریت، ئە ی کی لە
جیاتی من تەو بە ئە کات لە تاوان و زیادە پۆییە کانم!؟

بنه‌های هه‌شتهم:

هه‌لبژاردنی هاوړی و دوستی باش

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَنَى يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۖ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدَ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطْعَمَنَ أَعْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ دِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾ (الكهف: ۲۸)، واته: ئارام بگره و خوت پابگره له‌گه‌ل ئه‌و كه‌سانه‌دا كه‌ خواپه‌رستی ده‌كه‌ن و یادی په‌روه‌ردگاریان و بېردی سه‌رزاریانه له‌به‌ره‌به‌یان و ده‌مه و ئیواراندا، مه‌به‌ستیانه و ده‌یانه‌ویت ئه‌و زاته‌رازی بكه‌ن، پوو له‌وان وه‌رمه‌گیره و (پوو مه‌كه‌ دنیا په‌رستان و ده‌وله‌مه‌ندان) له‌كاتیكدا تو زینه‌ت و پازاوه‌یی ژیاڼی دونه‌یات بویت و به‌گوږی ئه‌و جوړه‌كه‌سانه‌مه‌كه‌ كه‌ دلیمان غافل كړدووه له‌یادی خو‌مان (به‌هوی دنیا په‌رستیه‌وه) شوینی ئاره‌زووی خو‌ی كه‌وتووه و هه‌رچی كاروباری هه‌یه‌بی سهر و بنه و له‌سور ده‌رچووه.

سه‌عدی (رَحْمَةُ اللَّهِ) له‌تفه‌سیر و پاڅی ئه‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رمویت: (فِيهَا الْأَمْرُ بِصُحْبَةِ الْأَخْيَارِ وَمُجَاهَدَةِ النَّفْسِ عَلَى صُحْبَتِهِمْ وَمُخَالَطَتِهِمْ، وَإِنْ كَانُوا فَقَرَاءَ فَإِنَّ فِي صُحْبَتِهِمْ مِنَ الْفَوَائِدِ مَا لَا يُحْصَى)^(۱)، واته: له‌م ئایه‌ته‌پیروزه‌دا فه‌رمانكراوه به‌هاوړیه‌تیکردنی كه‌سانی باش، هه‌روه‌ها هه‌ول بده‌ن كه‌ دؤستایه‌تیان بكه‌ن و تیکه‌لیان بن، هه‌رچه‌ند ئه‌گر هه‌ژاریش بن، چونكه‌له‌دؤستایه‌تی كړدنیا‌ندا سوودی زور هه‌یه‌كه‌ نا‌زمیردریت.

^(۱) تیسیر الکرم الرحمن (۵۴۷۱).

پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فەرموئیت: (الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ)^(۱)، واتە: پیاو لە سەر دینی هاوڕێکەیت، با هەریە کێک لە ئێوە بزانی ت هاوڕێیەتێ کێ دەکات.

ئەبو سولەیمانی خەتابی (رَحِمَهُ اللَّهُ) ده فەرموئیت: (قَوْلُهُ: (الْمَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ)، مَعْنَاهُ: لَا تُخَالِلْ إِلَّا مَنْ رَضِيتَ دِينَهُ وَأَمَانَتَهُ، فَإِنَّكَ إِذَا خَالَلتَهُ قَادَكَ إِلَى دِينِهِ وَمَذْهَبِهِ، وَلَا تُغَرِّرْ بِدِينِكَ، وَلَا تُخَاطِرْ بِنَفْسِكَ، فَتُخَالِلَ مَنْ لَيْسَ مَرْضِيًّا فِي دِينِهِ وَمَذْهَبِهِ)^(۲)، واتە: مانای ئەو فەرمایشتە ی پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که ده فەرموئیت: (الْمَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ) ئەو یە که هاوڕێیەتێ که سێک مە که ئە گەر لە دین و ئیمانی پازی نەبوویت، چونکە ئە گەر هاوڕێیەتێ بکەیت ئە تبا بۆ دین و مەزھەبە کە ی خۆی، تۆش دینە کە ت مەدۆرێنە لە پێناو هاوڕێیەتێ که سێک که دین و مەزھەبی جیئێ پەزنامەندی خۆای گەورە نییە.

هەر لە بەر ئە مەش ئیبن مەسعود (رَحِمَهُ اللَّهُ عَنْهُ) ده فەرموئیت: (اعْتَبِرُوا النَّاسَ بِأَخْدَانِهِمْ، فَإِنَّ الْمَرْءَ لَا يَخَادِنُ إِلَّا مَنْ يُعْجِبُهُ)^(۳)، واتە: که سایەتێ خەلک بە هاوڕێ و دۆستە کانیاندا بناسنەو، چونکە مەرۆف هاوڕێیەتێ که سێک دەکات که لای پەسەند بێت.

هەروەها پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فەرموئیت: (مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ

^(۱) ئەبو داود لە (السنن) دا پێوایەتی کردووە بە ژمارە (۴۸۳۳)، وە شیخ تەلبانی لە (السلسلة الصحيحة) دا ده فەرموئیت هەسە ئە (۶۳۴/۲).

^(۲) العزلة (۵۶۶).

^(۳) ئیبن بەتە لە (الإبانة الكبرى) دا پێوایەتی کردووە بە ژمارە (۳۷۶).

وَجَلِيسِ السُّوءِ: كَحَامِلِ الْمِسْكِ، وَنَافِخِ الْكِيرِ، فَحَامِلُ الْمِسْكِ إِمَّا أَنْ يُحْذِيكَ، وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخُ الْكِيرِ إِمَّا أَنْ يَحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا مُنْتِنَةً^(۱)، واته: نمونه‌ی هاوړپې باش و خراب وه کو بون فروش و ئاسنگهر وایه، چونکه بون فروش یان بونیکې خوشت پی دهدات، یان بونی خوښی لی دده کړیت، یاخود بونی خوی خوښه، به لام ئاسنگهر یان جله کانت دده سوتینیت یاخود بونی ناخوښه.

قازی عیاز (رَحْمَةُ اللَّهِ) له ږافه‌ی ئەم فەرمووده‌یه‌دا دده فەرمویت: (فِيهِ تَجَنَّبَ خُلَاطَاءِ السُّوءِ وَمُجَالَسَةِ الْأَشْرَارِ وَأَهْلِ الْبِدْعِ وَالْمَغْتَابِينَ لِلنَّاسِ؛ لِأَنَّ جَمِيعَ هَؤُلَاءِ يَنْفِذُ أَثَرَهُمْ إِلَى جَلِيسِهِمْ، وَالْحَضُّ عَلَى مُجَالَسَةِ أَهْلِ الْخَيْرِ وَتَلَقَّى الْعِلْمِ وَالْأَدَبِ، وَحَسُنُ الْهُدَى وَالْأَخْلَاقُ الْحَمِيدَةُ)^(۲)، واته: لهم فەرمووده‌یه‌دا فەرمان کراوه به خو به دوورگرتن له تیکه لېوون به که سانی خراب و شه پانگیز، هه‌روه‌ها که سانی بیدعه چی و هه‌روه‌ها نه و که سانه‌ش که پاشه‌مله باسی خه‌لک ده‌که‌ن و غه‌یبه‌ت ده‌که‌ن، چونکه هه‌موو نه و که سانه کاریگه‌ری له شوینی خویان جیده‌هیلن، هه‌روه‌ها هاندان بو هاوړپیه‌تی کردنی که سانی چاکه‌کار و چاکه‌خواز و وه‌رگرتنی زانست و هیدایه‌ت و په‌وشتی به‌رزیش به هه‌مان شیوه لهم فەرمووده‌یه‌دا هاتووه و فەرمانی پی کراوه.

هه‌ر بویه پیوېسته به‌نده هاوړپې و دوستیک هه‌لېږت‌ریت که هاوکاری بکه‌ن له

^(۱) تیمامی بوخاری له سه‌حیحه‌که‌یدا ږیوایه‌تی کردووه به ژماره (۵۵۳۴)، تیمامی موسلیم له سه‌حیحه‌که‌یدا ږیوایه‌تی کردووه به ژماره (۲۶۲۸).

^(۲) إكمال المعلم بفوائد المسلم (۱۰۸/۸).

كارى خيىر و چاكەدا، چونكە ئەو كەسانە ھۆكارن بۇ پاك بوونەۋەى دەروون،
ھەروەھا ئاگادارىيىت لە ھەلبۇزاردنى ھاوپىي خراپ و كەسانى شەپانگىز،
چونكە ئەوانە لە گەپى ترسناكترن بۇ مروۇف.

بنه‌های نۆیه‌م:

سلکردنه‌وه له شانازی به‌خۆکردن و له‌خۆبایی بوون

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَلَا تُزَكُّوْا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ اَتَقَى﴾ النجم: ۳۲، واته: که‌واته خۆتان به چاک مه‌زانن، خۆتان به پالفته دامه‌تین، هه‌ر خوا ده‌زانیت کێ ته‌قوای هه‌یه و کێ پارێزکاره. خوای گه‌وره فه‌رمانی کردووه که به‌خۆمان هه‌له‌نده‌ین و وه‌سفێ خۆمان نه‌که‌ین به دڵ و ده‌روون پاک، چونکه ته‌قوا و پارێزکاری شوێنی له دڵدایه، ته‌نها خودا ده‌زانیت که کام دڵ له پارێزکارانه، هه‌ر ئه‌و به‌خۆداهه‌لدانه‌ش هۆکاریکه بۆ شانازی به‌خۆکردن، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش هۆکاریکه بۆ پیا و پوپامایی کردن که ئه‌م کرده‌وه‌یه کار و کرده‌وه چاکه‌کان هه‌له‌نده‌وه‌شییته‌وه.

هه‌روه‌ها ئیماندار هه‌رچه‌ند کۆشش بکات و کاروکرده‌وه‌ی چاک بکات و له هه‌رامکراوه‌کان خۆی بپارێزێت هه‌ر که‌مه‌ترخه‌مه و سته‌می له خۆی کردووه، چونکه ئه‌بویه‌کر (رَحِمَ اللّٰهُ عَنْهُ) - که پاستگۆی ئه‌م ئوممه‌ته بوو، هه‌روه‌ها باشترین که‌سیک بووه له دوا‌ی پیغه‌مبه‌ران - کاتیکی پرسیا‌ری له پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد که فی‌ری نزایه‌کی بکات که له نوێژه‌کانیدا بیکات، پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی بلی: (اللّٰهُمَّ اِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِيْ ظُلْمًا كَثِيْرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ، فَاعْفِرْ لِيْ مَغْفِرَةً مِّنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِيْ، اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ)^(۱)، واته: په‌روه‌ردگا‌را من سته‌میکی زۆرم له خۆم

^(۱) ئیمامی بوخاری له سه‌حیحه‌که‌یدا پیاوایه‌تی کردووه به ژماره (۸۳۴)، ئیمامی موس‌لیم له سه‌حیحه‌که‌یدا پیاوایه‌تی کردووه به ژماره (۲۷۰۵).

کردووه، و هیج که سیکیش له تاوانه کان خوش نابیت ته نها تو نه بیت، هه رخوتیش لیم ببوره و لیم خوش به، و بهزهیت پیمدا بیته وه، بهراستی هه رخوت لیخوشبوو و به بهزهیت. دهی ده بیت پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بو ئیمه چی بفرمویت؟!

ههروه ها دایکی ئیمانداران عائیشه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) کاتیک پرسپاری کرد له پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده باره ی ئهم فره میشته ی خوای گه و ره: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتًا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ﴾ (المؤمنون: ۶۰)، واته: نه وانه ش که ده به خشن له زه کات و خیر دلان ده ترسیت نه وه کو لیان وهر نه گیریت، چونکه نه وانه بیگومانن که بو لای پهروه دگاریان ده گه پینه وه. (قَالَ: أَهْمَ الَّذِينَ يَشْرَبُونَ الْخَمْرَ وَيَسْرِقُونَ؟ قَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لَا يَا بِنْتَ الصِّدِّيقِ، وَلَكِنَّهُمْ الَّذِينَ يَصُومُونَ وَيُصَلُّونَ وَيَتَصَدَّقُونَ وَهُمْ يَخَافُونَ أَلَّا تُقْبَلَ مِنْهُمْ) (۱). واته: فره مووی: ئایا نه مانه نه وه که سانهن که عاره ق ده خو نه وه و دزی ده که نه؟ پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فره مووی: نه خیر نه ی کچی سدیق، به لکو نه وانهن که به پوژوو ده بن و نوژ ده کهن و خیریش ده کهن، به لام ده ترسن لیان وهر نه گیریت.

ههروه ها عبداللهی کورپی ئه بی موله یکه (رَحِمَهُ اللَّهُ) ده فره مویت: (أَدْرَكْتَ أَكْثَرَ مِنْ ثَلَاثِينَ صَحَابِيًّا كُلُّهُمْ يَخَافُ النِّفَاقَ عَلَىٰ نَفْسِهِ) (۲)، واته: گه یشتم به زیاتر له سی هاو هل، هه موویان ترسیان له دوو پرووی هه بوو.

(۱) ئیمامی ترمیزی له (الجامع) دا پیاوایه تی کردووه به ژماره (۳۱۷۵)، شیخ ئه لبانی له (الصحيحه) دا ده فره مویت سه حیه به ژماره (۱۶۲).

(۲) ئیمامی بوخاری له سه حیه که یدا پیاوایه تی کردووه به فره موده به کی موعه له ق پیش ژماره (۸۳۴).

ئىمامى ھەسەنى بەسرى (رَحْمَةُ اللَّهِ) دەفەر مویت: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ جَمَعَ إِحْسَانًا وَشَفَقَةً، وَإِنَّ الْمُنَافِقَ جَمَعَ إِسَاءَةً وَأَمْنًا، ثُمَّ تَلَا الْحَسَنُ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾﴾ المؤمنون: ٥٧)^(١)، واتە: ئیماندار چاکە و ترسی خوا لى پەنجانی کۆکردۆتەو، بەلام دوو پروو خرپەکاری و بى باکی کۆکردۆتەو، پاشان ئەم ئایەتەى خویندەو: ﴿إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾﴾، واتە: بەراستی ئەوانەى کە ترسی پەرورەدگاریان لە دلدایە و دەرسن لیان پەنجی.

^(١) ئىمامى تەبەرى لە تەفسیرەکەى دا پىوايتى کردووە (٦٨/١٧).

بنه‌های دهیه‌م:

ناسینی دهروون

ئه‌وه‌ی که پێویسته له بابه‌تی ته‌زکیه و پا‌ک‌کردنه‌وه‌ی ده‌رووندا: زانینی حه‌قیقه‌تی ئه‌م ده‌روونه، هه‌روه‌ها زانینی تایبه‌تمه‌ندیه‌کانیه‌تی، بۆ ئه‌وه‌ی به ئاسانی په‌روه‌رده بک‌ری‌ت و چاودێری بک‌ری‌ت، وه هه‌روه‌ها له‌و کاره‌ساتانه‌ی که دینه‌پێی بپاری‌ز‌ری‌ت.

خوای په‌روه‌ردگار له‌ قورئانه پیرۆزه‌که‌یدا سێ جو‌ری به‌ناویانگ و زانراوی نه‌فس و ده‌روون باس ده‌کات، که به‌پێی بارودۆخی نه‌فس و ده‌روونه‌کان ئه‌م سێ جو‌ره دیاری کراوه، ئه‌ویش ئه‌مانه‌ن:

• **نه‌فسی ئارام و د‌ل‌ن‌یا و دامه‌زراو (النفس المطمئنة):** ئه‌مه‌ش ئه‌و نه‌فسه‌یه که به‌ ئیمان و یادی خوا و عیباده‌ت‌کردن و پ‌و‌و له‌ خوا کردن ئارام و د‌ل‌ن‌یا بووه‌ته‌وه، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌ی‌ت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الرعد: ۲۸، واته: ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هه‌یناوه و د‌ل و ده‌روونیان ئارام ده‌ب‌ی‌ت به‌ قورئان و په‌یامه‌که‌ی خوای په‌روه‌ردگار، ئاگادار بنو د‌له‌کان: هه‌ر به‌ قورئان و یادی خوا و (پابه‌ند بوون به‌ئاینه‌که‌یه‌وه) خۆشنوود ده‌بن و ده‌حه‌وینه‌وه.

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌ی‌ت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۖ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۖ وَادْخُلِي جَنَّاتٍ﴾ (الفجر: ۲۷، ۳۰، واته: (شایانی

باسه به ئيماندارانى سهرفراز له سه ره مه رگدا ده وتریت): ئه ی خاوه نی دل و دهروونی پر له ئارامی (ئه ی ئاده میزادی ژیر و هوشمه ندی که له ته مه نی کوتایی دنیا دا پهروه دگارت ناسی و به جوانی ده تپه رست...)، بگه پیره وه بو لای پهروه دگارت که تو له و پازیت و تهویش له تو پازیه، ده بجوره پیزی بهنده چاکه نازدار و به پیره کانمه وه، بجوره به هه شته خوشه پازاوه که مه وه.

• **نهفسی لۆمه کار و سه رزه نشتکار (النفس اللوامة):** ئه مه ش ئه و نهفسه یه که بهرده وام خاوه نه که ی سه رزه نشت ده کات له سه ره له، یان له که مه ته رخه میه ک له ئه رکیکدا، یان له زیاده پویی کردن له عیباده تدا، ههروه کو خوی گه وه له سوره تی (القیامة) دا ده فه رمویت: ﴿وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ ^{القیامة: ۲}، واته: سویند ده خۆم به وێژدانی زیندوو و نهفسی په خنه له خوگر که لۆمه ی خوی ده کات.

• **نهفسی فه رمانده ر به تاوان (النفس الأمارة بالسوء):** ئه مه ش ئه و نهفسه یه که هانی خاوه نه که ی ده دات بو کرده وه ی خراپ و ئه نجامدانی تاوان، ههروه ها به ره و شوینی تاوان و خراپه کاری په لکیشی ده کات، ههروه کو خوی گه وه له سوره تی یوسف دا ده فه رمویت: ﴿وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ ^{یوسف: ۵۳}، واته: (دهشیت یوسف یان ژنه که ی عه زیزی میسر و تبتیتی) منیش نهفسی خۆم به ری ناکه م، چونکه به راستی نهفس (ئه گه ر به نووری خواناسی ئاوه دان نه بیت) زۆر فه رمانده ره به گونا هه و هه له و تاوان، مه گه ر نهفسیک که پهروه دگارم میهره بانی پی کرد بیت.

ئەم سى جۆرى نەفس و دەروون پەيۋەندى بە راستى و حەقىقەتى نەفس و دەروونى كەسەكەۋە ھەيە، ھەر لەبەر ئەۋەشە ئەم بارودۆخانە گۆرانكارى بەسەردا دىت بە پىي ئەو كاروكردەۋانەى مرؤف ئەنجامى دەدات، لەۋانەيە ھەموو ئەم بارودۆخانە لەيەك مرؤفدا كۆبىيىتەۋە لە پۆژىكدا بە پىي بارودۆخى دەروون.

زانايان چەندىن نمونەيان باس كردوۋە لە بارەى دەروونەۋە كە بارودۆخى مرؤف لەگەل دەروون پوون دەكاتەۋە، بۆ ئەۋەى مسولمان بە ئاسانى بتوانىت لىي تىبگات و ئەندىشەى بكات، تا بتوانىت دەروونى پاك و خاۋىن بكاتەۋە.

لىرەدا تەنھا باسى دوو نمونە دەكەم كە نمونەى دوو ئىمامى بەرز و بەرپىز:

نمونەى يەكەم: ئەم نمونەيە ئىمامى ئاجورى (رَحْمَةُ اللَّهِ) لە كىيى (أدب النفوس) دا ھىناۋىەتيەۋە، دەفەرموئىت: من نمونەيەكت بۆ دەھنىمەۋە تاۋەكو بابەتەكەت لا پوون بىت (إن شاء الله): بزانه كە دەروون ۋەكو ماينىكى چاك ۋايە لە ناو كۆمەلە ئەسپىندا، ئەگەر تەماشاكەر سەيرى بكات جوانى و دلرپىنى سەرسامى دەكات، كەسانى شارەزاش لەبارەيەۋە دەلىن: (ئەمە سوودى لى نابينرئ تاۋەكو بە جوانى مەشقى پى نەكرىت و بەجوانى پەرۋەردە نەكرىت، ئەۋكاتە دەتوانى سوودى لى بىينىت، ئەۋكاتە بۆ ئىش و كار و غاردانىش دەشئ، سوارچاكەكەشى ستايشى ئەنجامى مەشق و پەرۋەردەكەى دەكات، بەلام ئەگەر مەشقى پى نەكرىت و پەرۋەردە نەكرىت، ئەۋە جوانى و

دلپښه که ی سوودی لږ نابینریت، سوارچاکه که شی ستایشی نه نجامه که ی ناکات له کاتی پښوښتیدا).

هر بویه نه گهر خاوه نی نه مایه گوږ بگریټ له که سانی شاره زا و نه و که سانه ی ناموژگاری ده که ن، نه وکاته ده زانیت که قسه ی نه م که سانه راسته، ښجا به دوا ی راهینه ر و په روه ده کاریکدا ده که پټ راهینه ی پږ ده کات.

• پاشان ده بیټ نه و راهینه ره که سیکی شاره زانیت له راهینه ر، هره وها له که لیدا که سیکی بیټ که نارام بگریټ له که ل زانستی راهینه ر و ناموژگاری ده کات و سوود به خاوه نه که ی ده که په تیټ.

• به لام نه گهر راهینه ر زانیاری نه بیټ له سه ر راهینه ر، هره وها هیچ زانستیکی په روه ده کردنی نه سپی لا نه بیټ نه وکاته نه و مایه ش ټیکده دات و خوشی هیلاک ده کات، سوارچاکه که شی ستایشی نه نجامه که ی ناکات.

• هره وها نه گهر راهینه ر زانستی راهینه ر و په روه ده ی نه سپی لایټ، به لام نارام نه گریټ له سه ر قورسی و ناخوشی راهینه ر و مه شقکردن، ته نه ها خوشی خوی مه به ست بوو، هره وها ته مه لی کرد له و نه رکه ی له سه ریټی له راهینه ر و ناموژگاری، نه وه ش به هه مان شیوه مایه که ټیکده دات و خراپه ی له که ل ده کات، هره وها نه و مایه ش بو پښوښتی و غاردانیش ناگونجیت، هره وها ده بووه خاوه نی جوانی پږ ناوه پړوک.

• به لَام ئەگەر خواوەنه کە ی هەر خۆی پاهێنەرە کە ی بێت: ئەو کاتە پەشیمان دەبێتەووە له تەمەلی کردنی لەپڕۆژیکدا کە پەشیمانی سوودی نابێت بۆی، کاتیک کە سەیری کەسانی تر دەکات، دەبینیت کە مایه کانیان له کاتی پێوستی ئامادهن و له کاتی غاردان سەلامەت دەبن، به لَام ئەم له کاتی پێوستدا مایه کە ی ئاماده نییه و له غارداندا سەلامەت نابێت، هه موو ئەمانه ش به هو ی تەمەلی کردنی هه و ئارام نه گرتنی له سەر پاهێنان و مه شکردنه، پاشان ده ست ده کات به لۆمه و سه رزه نشتکردنی نه فس و ده روونی خۆی و ده لیت: (بۆ زیاده پۆیت کرد؟ بۆ که مته رخه میت کرد؟ به هو ی ئارام نه گرتن هه موو ئەو شتانه ی رقم لێیه تی به سه ر خۆمدا هاتنه وه)، خواش پشتیوانه .

ژیرین (په حمه تی خواتان لێ بێت)، له م نموونه یه وه فیڕبن و کاری پێ بکه ن پرزگارتان ده بێت و سه رکه وتوو ده بن .

ئەمە نموونه ی یه که مه که ئیمامی ئاجوړی (رَحْمَةُ اللَّهِ) تیییدا بارودۆخ و جوړه کانی نه فس و ده روونی مروّف پرونده کاته وه، که وه کو ماینیک وایه پێوستی به مه شق و پاهێنان و ئارامگرتن هه یه له په روه رده کردنیدا، هه روه ها ده بێت زانیاری هه بێت له سه ر ئەو شتانه ی که دل و ده روون پاک و خاوین ده که نه وه، ئەگەر مروّف زیاده پۆیی بکات له و زانست و زانیاریه دا و له و پاهێنانه دا، ئەوه له کو تاییدا زۆر به توندی پەشیمان دەبێتەووە.

نموونه ی دووهم: ئەمە شیان ئیمامی ئیبنولقەیم (رَحْمَةُ اللَّهِ) بۆمان ده هینیه وه و ده فه رمویت: نه فس و ده روون وه کو شاخیکی مه زن و سه خت وایه له پێگای

پۆښتن بهرە و پەروەردگار، ھەموو پېښواریکیش ھیچ پېگایه کی تری نییه جگه لهو شاخه و ھەر ده بێت لهو پېگایه وه بېروات، به لام ھەندیک لای قورس و سهخته، ھەندیکیکیش لای ئاسانه، وه به پراستی لای ئه و کهسه ی زور ئاسانه که خوای گه و ره بۆی ئاسان کردوه.

له سەر ئه و شاخه دۆل و پېگای سهخت ھهیه، بهر به ست و کهند ھهیه، دړک و توو دړک ھهیه، ھهروه ها چه ته و پېگری لێیه و پړی له پېواران ده گرن، به تایبه تی ئه و کهسانه ی که به شه ودا ئه و پېگایه ده بړن.

ھەر بۆیه ئه گەر تویشووی ئیمان و بیرو باوهریان پێ نه بێت و چرای دنیایی که به زهیتی خشوع و خو به که مزاین ئیش بکات، ئه و کاته ئه و بهر به ستانه ی باسما ن کرد پېگری لێ ده کهن و ئه و دړک و دالانه لێی ده ئالین و ناهیلن به پېگادا بېروات.

به پراستی زۆربه ی پېوارانی ئه و پېگایه به شوینی خۆیاندا گهراونه ته وه کاتیک که نه یان توانیوه ئه و پېگایه بېرن و بهر به سته کان تێپه پړتن.

شهیتانیش له سەر لووتکه ی ئه و شاخه یه، پېواران ئاگادار ده کاته وه له سهختی سه رکه وتن و بهرزی شاخه که و ده یانتر سیئت، ھەر بۆیه: سهختی سه رکه وتن و دانیشتی ئه و ترسیئهره (شهیتان) له سەر لووتکه که ی و لاوازی نییه ت و ھیممه تی ئه و پېواره یه که ده گریت و ئه و دا بړان و گهرا نه وه یه دروست ده کات، بێ ھه له و په له ش ئه و کهسه یه که خوای گه و ره له ھه له و په له بیپارێزیت.

هەر بۆيە ھەركاتىك پېيواريك بيهويّت بەسەر ئەو شاخەدا سەركەويّت بانگ و
ھاواری پېگرەكە بەرز دەپپتەو و ئاگاداری دەكاتەو و دەترسیيەت، ئەگەر
توانی ئەو بەربەستانە بېرېت و بگاتە لووتكەى شاخەكە، ئەوكاتە ھەموو ئەو
مەترسیانە ھەلدەگەپنەو و دەپپتە شوپنیکى بى مەترسى، ئەوكاتەش پویشن
ئاسان دەپت و بەربەستەکانى سەر پېگاگە نامین، سەختى و ناپەختەکانیش
نامین، پېگایەكى فراوان و بى کیشە و مەترسى دەپپتەكە بەرەو ئاو و
ئاوهدانى دەبیات، وە شوپنى نیشتەجى بوونى تیدایەكە ئامادە کراو بۆ
پېوارانى کاروانى پېگای خواى بەبەزەى.

ھەروەھا لەنپوان بەندە و گەیشن بە بەختەوهرى و پزگارى: ھیممەت بەرزى
و ئارامگرتن و ئازایەتى نەفس و دەروون و چەسپاوى دلە، وە فەزل و
بەخشش و پزیش لە دەسلەتلى خواى گەورەدایە دەپپەخشیت بەو کەسەى
بیهويّت و شایستە بن، ھەر خواش خاوەنى فەزل و بەخششى گەورەىە .

ئەم نمونەىەش بەھەمان شیوہ بارودۆخ و جوړەکانى نەفس و دەروون
پووندەکاتەو، کە خاوەنەکەى پيوستى بەوہیە پەیمان بدات و چارەسەر و
تیمارى دەردەکانى دەروونى بکات، چونکە ئەگەر بەپېگایەكى شەرعى پاست
و دروست چارەسەرى نەکات و جیھادى نەفسى نەکات، ئەو لەدەستى
دەردەچيّت و نەفس و دەروونى خوى وون دەکات.

ئەنجام

لەپاش پۈۋونكرنەۋەى ئەۋبەنەمايانە كە ھاۋكارى بەندە دەكات لە تەزكىە و پاڭ و خاۋىنكرنى دەرۋونىدا، بۆمان پۈۋوندىبىتەۋە كە دەرۋون چەند پۈۋىستى بە لىيىچىنەۋەىە تا لەم دۇنيەدايە و تواناى كاركرنى ھەيە پىش ئەۋەى مرؤف لەبەردەستى پەرۋەردگارى پاۋەستىت لە پۆزى دوايىدا، لە كاتىكدا كەمتەرخەمبۈۋە لە پاڭ و خاۋىنكرنى دەرۋونىدا، كە بۈۋە بە ھۆكارى فەۋتان و لە ناۋچۈۋى.

ھەر بۆيە پىشىنە چاكە كانمان خەلكىان ئاگادار دەكردەۋە و ئامۆزگاربان دەكرن بە گرنكى دان بە لىيىچىنەۋە لە نەفس و دەرۋون و پاڭ و چاككرنى، پىش ئەۋەى مردن يەخەى بگرىت و كار لە كار بترازىت، ھەر بۆيە لە كۆتايى ئەم پەيامەدا چەند ۋەسىيەت و ئامۆزگارىيەكى ئەۋ زانايانە باس دەكەين و لە پىش ئەۋانىشەۋە ھەرچۈار خەلىفەى راشدىن:

• يەكەم خەلىفەى راشد ئەبۈبەكرى سدىق (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دەفەر مۆيت: (اعْلَمُوا عِبَادَ اللَّهِ أَنَّكُمْ تَعْدُونَ وَتَرَوْحُونَ فِي أَجَلٍ قَدْ غُيِبَ عَنْكُمْ عِلْمُهُ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْقِضِي الْأَجَالَ، وَأَنْتُمْ فِي عَمَلِ اللَّهِ فَافْعَلُوا وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا ذَلِكَ إِلَّا بِاللَّهِ، فَسَابِقُوا فِي مَهْلِ أَجَالِكُمْ قَبْلَ أَنْ تَنْقِضِي أَجَالَكُمْ فَيُرَدَّكُمْ إِلَى سُوءِ أَعْمَالِكُمْ، فَإِنْ قَوْمًا جَعَلُوا أَجَالَهُمْ لِغَيْرِهِمْ وَنَسُوا أَنْفُسَهُمْ، فَأَنْهَأَكُمْ أَنْ تَكُونُوا أَمْثَالَهُمْ قَالُوا حَا

الْوَحَا^(۱)، ثُمَّ التَّجَا النَّجَا، فَإِنَّ وَرَاءَكُمْ طَالِبًا حَيْثُ مَرَّةٌ سَرِيعٌ - يعني الموت^(۲)،
 واته: ئەى بەنده کانی خودا بزانی که ئیوه دەرپۆن و مائناوایی دەکەن له کاتی کدا
 که ئەو کاته له ئیوه شاراوویه، ئەگەر توانیتان له کاتی مردنتاندا له کردهوهیه کدا
 بن له پیناو خوابیت ئەوه بیکەن، که بیگومان ناتوانن ئەوه بکەن ئەگەر خوای
 گه‌وره یارمه‌تیتان نه‌دا، بۆیه پیشبرکێ بکەن له‌و دهرفه‌ته‌ی له‌به‌رده‌ستاندایه،
 پیش ئەوه‌ی کاتی مردنتان بیت و به خراپترین کار و کرده‌وه‌تانه‌وه بگه‌ڕێنه‌وه،
 چونکه گه‌لانیك خه‌ریکی که‌سانی تر بوون خۆیان له‌بیرکرد، ئاگادارتان
 ده‌که‌مه‌وه که وه‌کو ئەوانه بن، هه‌ر بۆیه په‌له بکەن په‌له بکەن، پاشان پرزگار
 ده‌بن پرزگار ده‌بن، چونکه داواکه‌ریك به‌دواتانه‌وه‌یه زۆر به‌خێرای پێتده‌گات
 - واته مردن -.

• پاشان خه‌لیفه‌ی دووه‌می موسلمانانیش عومه‌ری کوری خه‌ت‌تاب
 (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده‌فه‌رمویت: (حَاسِبُوا أَنْفُسَكُمْ قَبْلَ أَنْ تَحَاسِبُوا، وَزِنُوا أَنْفُسَكُمْ قَبْلَ
 أَنْ تُوْزَنُوا، وَتَزِنُوا لِلْعَرْضِ الْأَكْبَرِ، يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ)^(۳)،
 واته: لێپێچینه‌وه له‌خۆتان بکەن پیش ئەوه‌ی لێپێچینه‌وه‌تان له‌گه‌ڵ بکریت،
 هه‌روه‌ها خۆتان کاروکرده‌وه‌ی خۆتان کێشانه بکەن پیش ئەوه‌ی خوای گه‌وره
 کێشانه‌ی بکات، وه به‌کرده‌وه‌ی چا‌ك خۆتان جوان بکەن و خۆتان ئاماده بکەن

^(۱) (فالو‌حا الو‌حا) له‌زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌وتری‌ت: تَوَحَّيْتُ تَوْحِيًّا، کاتێک په‌له بکه‌یت و خێرا بیت، لێره‌شدا واته: په‌له بکەن
 په‌له بکەن. {پروانه: کتبی (النهاية) ی ثین ئه‌سیر (۱۶۳/۵)}.

^(۲) ثین ئه‌بی شه‌یه له (المصنّف) دا پێوایه‌تی کردووه به ژماره (۳۵۵۷۲).

^(۳) ثین ئه‌بی شه‌یه له (المصنّف) دا پێوایه‌تی کردووه به ژماره (۳۵۶۰۰).

بۆ ئۇ پۇرۇش كرده وە كانتان پيشان دەریت، لەو پۇرۇش كە كرده وە كانتان پيشان دەرین هیچ شتیک لە نەینە كانتان شاراوە نیە.

• پاشان خەلیفە سەییەمی راشد عوسمانی كوری عەفان (رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ) دەرەرمویت: (ابن آدم! اَعْلَمَ أَنَّ مَلِكَ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكَ لَمْ يَزَلْ يُخْلِفُكَ وَيَتَخَطَّى إِلَيَّ غَيْرِكَ مُنْذُ أَنْتَ فِي الدُّنْيَا، وَكَأَنَّهُ قَدْ تَخَطَّى غَيْرَكَ إِلَيْكَ، وَقَصَدَكَ، فَخُذْ حِذْرَكَ، وَاسْتَعِدَّ لَهُ، وَلَا تَغْفُلْ فَإِنَّهُ لَا يَغْفُلُ عَنْكَ).

وَاعْلَمْ ابْنَ آدَمَ إِنَّ غَفْلَتَ عَنْ نَفْسِكَ وَلَمْ تَسْتَعِدَّ لَهَا لَمْ يَسْتَعِدَّ لَهَا غَيْرَكَ، وَلَا بُدَّ مِنْ لِقَاءِ اللَّهِ، فَخُذْ لِنَفْسِكَ وَلَا تَكِلْهَا إِلَى غَيْرِكَ^(۱)، واتە: ئەي نەوێ ئادەم! بزەنە كە ئەو فریشتەي گيانكێشانەي كە لە ئامادەباشیدایە بۆ ئەوێ گیانە بکێشیت بەردەاوم بەدواتەوێ و لەوێتی لەسەر ئەم دونیایەیت تۆ تێدەپەرینیت بۆ كەسانی تر، هەر وەك چۆن كەسانی تریش تێدەپەرینیت بۆ تۆ و دەتكات بە ئامانجی خۆی، بۆیە ئاگادار بە، خۆتی بۆ ئامادە بكە و غافل مەبە، چونكە ئەو لە تۆ غافل ناییت.

هەر وەها ئەي نەوێ ئادەم بزەنە ئەگەر خۆت غافل بكەیت لە نەفسی خۆت و ئامادەي نەكەیت، ئەو كەسێ تر خەمی نەفسی تۆی نیە و ئامادەي ناكات، هەر وەها بینگومان پووبەپوونەوێ خوامان لەپێشە، بۆیە خۆت نەفسی خۆت ئامادە بكە بە كەسێ تری مەسپێرە.

^(۱) ئەبویە كری دەبنوری لە (المجالس و الجواهر) دا پیاوێتی كردووە بە ژمارە (۲۰۷).

• ههروهه ها خهلیفه ی چواره می راشد عهلی کوری ئه بو تالیب (رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُ) دهفه رموئیت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ أَخَوْفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ طُولَ الْأَمَلِ وَاتِّبَاعُ الْهَوَى، فَأَمَّا طُولُ الْأَمَلِ فَيَنْسِي الْآخِرَةَ، وَأَمَّا اتِّبَاعُ الْهَوَى فَيُضِلُّ عَنِ الْحَقِّ، أَلَا إِنَّ الدُّنْيَا قَدْ وَلَّتْ مُدْبِرَةً، وَالْآخِرَةُ مُقْبِلَةٌ، وَلِكُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا بَنُونَ، فَكُونُوا مِنْ أَبْنَاءِ الْآخِرَةِ وَلَا تَكُونُوا مِنْ أَبْنَاءِ الدُّنْيَا، فَإِنَّ الْيَوْمَ عَمَلٌ وَلَا حِسَابَ، وَغَدًا حِسَابٌ وَلَا عَمَلٌ)^(۱)، واته: ئه وشته ی که زۆر ئه ترسم تووشی بین؛ هیوا دریی^(۲) و شوینکه وتنی ههوا و ئاره زووه، چونکه هه رکهس هیوا دریژ بیت قیامه تی بیر ده چینه وه و هه رکه سیش شوین ههوا و ئاره زوو بکهوئیت دزایه تی حقه ده کات.

ئه وه دونیاش پشتی تیکردین و پویش و دواپوژیش به ره و پوومان دیت، هه ریه کیک له دنیا و دواپوژ پۆله ی خویان هه به، ئیه له پۆله کانی دواپوژین و له پۆله کانی دنیا مه بن، چونکه ئه مپو پوژی کار و کرده وه به بی پرسینه وه، به لام سبه ی پوژی پرسینه وه به بی کار و کرده وه.

• حه سه نی به سری (رَحِمَهُ اللّٰهُ) دهفه رموئیت: (الْمُؤْمِنُ قَوَّامٌ عَلَى نَفْسِهِ، يُحَاسِبُ نَفْسَهُ لِلّٰهِ، وَإِنَّمَا خَفَ الْحِسَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى قَوْمٍ حَاسِبُوا أَنْفُسَهُمْ فِي الدُّنْيَا، وَإِنَّمَا شَقَّ الْحِسَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَقْوَامٍ أَخَذُوا هَذَا الْأَمْرَ مِنْ غَيْرِ

^(۱) ئیمامی بوخاری له سه حیه که یدا ریوایه تی کردوه به فهرمووده یه کی موعله ق پیش ژماره (۶۴۱۷) .

^(۲) مه به ست له هیوا دریی ئه وه به که بهنده هیوا و ئاواتی دونیای زۆر دووری هه بیت وای لی بکات دواپوژی

بیرجینه وه (و).

مَحَاسِبَةٍ^(۱)، واته: ئیماندار پەرپرسیاری نەفس و دەروونی خۆیەتی و لێپرسینەوه لە نەفسی خۆی دەکات، لێپرسینەوهی قیامەت لەسەر ئەو کەسە ئاسان دەبێت کە لە دنیادا لێپرسینەوهیان لەگەڵ نەفسی خۆیان کردووە، بەلام قورس دەبێت لەسەر ئەو کەسانە ی کە لە دنیادا لێپرسینەوهیان لە نەفسی خۆیان نەکردووە.

• مەیمونی کوڕی میهران (رَحْمَةُ اللَّهِ) دەفەر مۆیت: (لَا يَكُونُ الْعَبْدُ تَقِيًّا حَتَّى يَكُونَ لِنَفْسِهِ أَشَدَّ مُحَاسِبَةً مِنَ الشَّرِيكِ لِشَرِيكِه)^(۲)، واته: بەندە بە کەسیکی لەخواترس ناژمێردرێت ئەگەر لە ھاوبەشیکی بۆ ھاوبەشە کە ی زیاتر لە نەفسی خۆی نەپرسیتەوه.

هەر لەبەر ئەمەش وتراوه: (النَّفْسُ كَالشَّرِيكِ الْخَوَّانِ، إِنْ لَمْ تُحَاسِبْهُ ذَهَبَ بِمَالِك)^(۳)، واته: نەفس وەکو ھاوبەشیکی خیانەتکار وایە، ئەگەر لێی نەپرسیتەوه پاره و سامانە کەت دەبات.

هەر بۆیە ئەم پێگەیە دڵنای ئەوەت پێ دەدات کە لەم سەردەمەدا کە فیتنە و شەڕانگیزی و ھۆکاری بە لاپێدا بردنی خێر و چاکە زۆر بوو، ھەروەھا ئەو ھۆکارە خراپانەش زۆر بوو کە سەرنجی باتل و ناحەق بەرەو لای نەفس رادەکێشێت و دەپرازێتەوه.

^(۱) ئیبن موبارک لە (الزهد)دا پێواوەتی کردووە بە ژمارە (۳۰۷).

^(۲) وەکیع لە (الزهد)دا پێواوەتی کردووە بە ژمارە (۲۳۹).

^(۳) پروانە (إغاة اللهفان)ی ئیبنولقەیم (۱/۱۳۳).

• هەر بۆیە ئیمامی عبداللەهی کورێ موبارەك (رَحْمَةُ اللَّهِ) - یەكێكە لە زانا مەزنەكانی تابەین - لەبارەى سەردەمی خوێ دەفەرمویت: (إِنَّ الصَّالِحِينَ فِيمَا مَضَى كَانَتْ أَنْفُسُهُمْ تَوَاتِيهِمْ عَلَى الْخَيْرِ عَفْوَاً، وَإِنَّ أَنْفُسَنَا لَا تَكَادُ تَوَاتِينَا إِلَّا عَلَى كُرِّهِ، فَيَنْبَغِي لَنَا أَنْ نُكْرِهَهَا)^(١)، واتە: پیاوچاكان لە پێشوودا دڵ و دەروونیان پڕگای خێر و چاكەى پێشان دەدان، بەلام دڵ و دەروونی ئێمە تەنها پڕگای ڕق و كینهمان پێشان دەدات، بۆیە پێویستە لەسەرمان كە ڕقمان لێی بێت.

دەبێ بۆ سەردەمی ئێمە چی بفرمۆیت؟!

لە كۆتاییدا دەپاریینەووە لە خواى بالادەست و دەلێن: نَسْأَلُ اللَّهَ تَعَالَى بِأَسْمَائِهِ الْحَسَنَى وَصِفَاتِهِ الْعُلْيَا أَنْ يَصْلَحَ لَنَا دِينَنَا الَّذِي هُوَ عَصْمَةٌ أَمْرُنَا، أَنْ يَصْلَحَ لَنَا دُنْيَانَا الَّتِي فِيهَا مَعَاشُنَا، وَأَنْ يَصْلَحَ لَنَا آخِرَتُنَا الَّتِي فِيهَا مَعَادُنَا، وَأَنْ يَجْعَلَ الْحَيَاةَ لَنَا زِيَادَةً فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَالْمَوْتَ رَاحَةً لَنَا مِنْ كُلِّ شَرٍّ.

اللهم آت نفوسنا تقواها، وزكها أنت خير من زكاها، أنت وليها ومولاها.

وصلی اللہ علی نبینا محمد، وعلی آلہ وصحبہ وسلم.

^(١) ئیبنولجەوزی لە (ذم الھوی) دا ڕیوایەتی کردووە (٤٧٧) .

ناوه‌پۆک

لایه‌ره	بابه‌ت
٥	پێشه‌کی
٩	بنه‌مای یه‌که‌م: یه‌که‌تاپه‌رستی بنچینه‌ی پاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌روونه.
١٣	بنه‌مای دووهم: دوعا و پارانه‌وه‌ی کللی پاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌روونه.
١٩	بنه‌مای سێهه‌م: قورئانی پیرۆز سه‌رچاوه‌ و یارمه‌تیده‌ری پاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌روونه.
٢٢	بنه‌مای چواره‌م: دانانی سه‌رمه‌شق و رابه‌ر.
٢٦	بنه‌مای پێنجه‌م: واژه‌بنان له‌ تاوان (تخلیه)، جوان کردن به‌پوشتی به‌رز (تحلیه).
٢٩	بنه‌مای شه‌شه‌م: داخستنی ئه‌و ده‌روانه‌ی که‌ مرۆف لاده‌دات له‌ پاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌روونی و دووری ده‌خاته‌وه‌ له‌ چاکه‌کاری و تووشی به‌دکاری ده‌کات.
٣٣	بنه‌مای هه‌وته‌م: یادکردنه‌وه‌ی مردن و دیدنه‌ی په‌روه‌ردگار.
٣٧	بنه‌مای هه‌شته‌م: هه‌لبژاردنی هاوێ و دۆستی باش.
٤١	بنه‌مای نۆیه‌م: سه‌لکردنه‌وه‌ له‌ شانازی به‌خۆکردن و له‌خۆبایی بوون.
٤٤	بنه‌مای ده‌یه‌م: ناسینی ده‌روون.
٥١	ئه‌نجام
٥٧	ناوه‌پۆک